

PROGRAMA VIVO 2015

**MAREA
DE VIGO**

A FORZA DA CIDADE

**POLO BEN
DAS PERSOAS**

1. RADICALIDADE DEMOCRÁTICA E DEMOCRACIA PARTICIPATIVA

Trátase da articulación de novas canles para dar impulso a unha efectiva intervención da cidadanía nas decisións gobernamentais.

Soamente así se poderá pasar da democracia representativa (instituída, restrinxida e controlada) á democracia participativa (instituínte e extensiva, coas persoas do común como protagonistas e co cambio social como obxectivo).

1.RADICALIDADE DEMOCRÁTICA E PARTICIPACIÓN CIDADÁ

1.1 DEMOCRACIA PARTICIPATIVA

1.2 FISCALIZACIÓN DA ACTIVIDADE POLÍTICA

1.3 CARA AO MODELO DE PARTICIPACIÓN

1.4 DESCENTRALIZACIÓN DA XESTIÓN

1.5 INSTITUÍR OS REFERENDOS POR INICIATIVA POPULAR

1.6 INSTAURAR A MOCIÓN DE CONFIANZA POPULAR.

1.7 CREACIÓN DE MEDIOS DE COMUNICACIÓN LOCAIS BAIXO O CONTROL DUN ORGANISMO INDEPENDENTE

1.8 CREACIÓN DO CONSELLO DA CIDADE COMO MÁXIMO ÓRGANO DE PARTICIPACIÓN DO MUNICIPIO.

1.9 ORZAMENTOS PARTICIPATIVOS.

1.10 CONTROL DEMOCRÁTICO DO GOBERNO MUNICIPAL.

1.11 CRITERIOS DE COMPRA RESPONSABLE.

1.12 MEDIDAS DE APOIO E PROMOCIÓN DO TECIDO ASOCIATIVO.

1.13 RECOÑECEMENTO DOS COLECTIVOS, PLATAFORMA E COORDINADOAS CIDADÁNS.

1.14 DIVULGACIÓN E SENSIBILIZACIÓN NOS VALORES DEMOCRÁTICOS.

1.15 NOVA FORMA DE COOPERACIÓN ENTRE O CONCELLO E AS ASOCIACIÓN VECIÑAIS

1.16 VIGO, CIDADE INTELIXENTE

1.17 CREACIÓN DUN CONSELLO MUNICIPAL DA INFANCIA

1.18 CAMBIO DAS ATRIBUCIÓN ABSOLUTISTAS E PATRIARCAIS DO ALCALDE DE VIGO

1.19 OUTRO MODELO DE DESCENTRALIZACIÓN MUNICIPAL

1.20 ASUNCIÓN E DEFENSA DO PROGRAMA DAS MAREAS CIDADÁS (VERDE, BRANCA, LILA, LARANXA...)

1.1 DEMOCRACIA PARTICIPATIVA

A participación desde a radicalidade democrática implica intervir directamente e sentirse parte das decisións; abrir canles á concertación, ao diálogo, á negociación, ao entendemento e ao pacto; controlar cooperativamente, e fiscalizar a xestión e a realización dos servizos e determinar, con poder real de coexistión, as prioridades.

1.2 FISCALIZACIÓN DA ACTIVIDADE POLÍTICA

O exercicio do dereito de participación e, polo tanto, a democratización do funcionamento das institucións require establecer medidas de fiscalización da actividade de representación política, evitando o profesionalismo da política.

1.3 CARA AO MODELO DE PARTICIPACIÓN

1.3.1 Plans integrais de participación cidadá

Plans integrais de participación cidadá, a través de órganos de participación sectoriais e territoriais.

1.3.2 reformulación da concellaría de participación cidadá

Reformulación da concellaría de participación cidadá dotándoa de recursos humanos, materiais e orzamentarios, necesarios para acadar os altos niveis de participación cidadá que se pretende.

1.3.3 A elaboración dun novo regulamento de participación cidadá

A elaboración dun novo regulamento de participación cidadá, coa participación da cidadanía, sexa de forma individual ou organizada.

1.3.4 O desenvolvemento de Plans de Formación Cidadá

O desenvolvemento de plans de formación cidadá dirixido a persoas individuais e asociacións.

1.3.5 Desenvolvemento de Foros Cívicos

desenvolvemento de foros cívicos como ámbitos de discusión, debate e proposta.

1.3.6 Fortalecemento dos Consellos Sectoriais

O fortalecemento dos consellos sectoriais como verdadeiros órganos de participación cidadá en materias como igualdade, servizos sociais, educación, sanidade, mocidade, cultura e sustentabilidade ambiental.

1.4 DESCENTRALIZACIÓN DA XESTIÓN

Fortaleceranse igualmente as estruturas territoriais descentralizadas, creando as asembleas de distrito e de parroquias co fin de promover a participación horizontal. O traballo fundamental das asembleas de barrio e de parroquias será o deseño da cidade, os seus espazos públicos, as súas necesidades dotacionais, etc.

Así como o desenvolvemento de audiencias públicas sobre temas de interese xeral: orzamentos participativos, urbanismo, etc.

1.5 INSTITUÍR OS REFERENDOS POR INICIATIVA POPULAR

Instituír os referendos por iniciativa popular, delimitando os ámbitos de aplicación aos casos en que terán carácter consultivo ou vinculante e a porcentaxe de sinaturas do censo electoral requiridas.

1.6 INSTAURAR A MOCIÓN DE CONFIANZA POPULAR

Instaurar a moción de confianza popular para a ratificación ou revogación dos máximos responsábeis.

1.7 CREACIÓN DE MEDIOS DE COMUNICACIÓN LOCAIS BAIXO O CONTROL DUN ORGANISMO INDEPENDENTE

Creación de medios de comunicación locais baixo o control dun organismo independente, coa participación plural de partidos, asociacións e veciñanza, para o apoio e difusión das actividades dos colectivos, artistas e creadores de cultura local, realizando “guías de recursos cidadáns”.

1.8 CREACIÓN DO CONSELLO DA CIDADE COMO MÁXIMO ÓRGANO DE PARTICIPACIÓN DO MUNICIPIO

Creación do consello da cidade como máximo órgano de participación do municipio. Establecemento dun modelo de mediación veciñal co fin de resolver negociadamente os conflitos derivados desta participación.

1.9 ORZAMENTOS PARTICIPATIVOS

Porase en marcha un modelo de elaboración dos orzamentos participativos como vínculo de coexistión entre a cidadanía e o poder institucional, como “contrato social”.

O proceso de orzamentos participativos permite xerar unha nova cultura que implica a creación de estratexias de planificación e xestión participativa do territorio así como a transparencia nas decisións; de xeito que a cidadanía a cidadanía deixe de ser simple observadora dos acontecementos para se converter en protagonista activa do que ocorre no municipio, creando, así, municipios máis igualitarios.

1.10 CONTROL DEMOCRÁTICO DO GOBERNO MUNICIPAL

1.10.1 Realización dunha auditoría da débeda municipal e da xestión das empresas adxudicatarias

Realizar unha auditoría da débeda municipal e da xestión das empresas privadas adxudicatarias de servizos públicos, nomeadamente Vitrasa e Aqualia.

1.10.2 Redactar un protocolo de transparencia e boas prácticas.

Redactar un protocolo de transparencia e boas prácticas.

1.10.3 Rendición de contas

Estabelecer os mecanismos que obriguen o alcalde e o equipo de goberno a render contas das súas actuacións.

1.10.4 Publicidade do patrimonio dos concelleiros e concelleiras

Facer público o patrimonio dos concelleiros e concelleiras, antes da toma de posesión, da condición de representante político, cada ano durante o exercicio do cargo, e finalmente ao remate do mesmo.

1.10.5 Divulgar os informes técnicos que conteñan reparos á actividade do goberno municipal

Divulgar os informes técnicos que conteñan reparos á actividade do goberno municipal.

1.10.6 Garantir a independencia da actividade do persoal municipal.

Garantir a independencia da actividade do persoal municipal, en especial, a dos responsábeis da secretaría, da intervención e da tesouraría.

1.10.7 Rendición de contas de empresas privadas adxudicatarias e organizacións receptoras de subvencións.

Estabelecer a rendición de contas das empresas privadas, adxudicatarias de contratos públicos e organizacións receptoras de subvencións. Publicaranse e poranse a disposición da cidadanía para a súa posíbel fiscalización.

1.11 CRITERIOS DE COMPRA RESPONSABLE

Se incorporarán criterios éticos e sustentabeis nos pregos de condicións de contratacións ou subcontratacións.

1.12 MEDIDAS DE APOIO E PROMOCIÓN DO TECIDO ASOCIATIVO

O concello, recoñecendo o importante papel que desempeñan as entidades cidadás no municipio como dinamizadoras sociais, impulsará o crecemento do tecido asociativo por medio de subvencións, convenios e axuda profesional. Ademais fomentará as boas prácticas de autoxestión de espazos públicos por parte da sociedade civil.

1.13 RECOÑECIMENTO DOS COLECTIVOS, PLATAFORMA E COORDINADOAS CIDADÁNS

O concello outórgalles carta de natureza ás novas formas de organización social e garantirá con recursos o seu labor, a través da Concellería de Participación Cidadá.

1.13.1 Asesoramento aos colectivos cidadáns. O Concello fornecerá de medios e asesorará na súa actividade aos colectivos inscritos no Rexistro Municipal de Entidades Cidadás e ás plataformas e coordinadoras cidadás.

1.14 DIVULGACIÓN E SENSIBILIZACIÓN NOS VALORES DEMOCRÁTICOS

O concello promoverá e realizará campañas informativas para o desenvolvemento dos valores solidarios, democráticos e de participación na vida pública. Dirixidas tamén ao conxunto da cidadanía, serán destinatarios especiais destas campañas a infancia, a adolescencia. Unha participación igualitaria implica que a cidadanía coñeza o funcionamento da administración, para iso desenvolverá charlas, obradoiros, conferencias, debates, etc, para a formación da cidadanía sobre o funcionamento municipal: cales son as súas competencias, formalidades legais, e recursos entre outros.

1.15 NOVA FORMA DE COOPERACIÓN ENTRE O CONCELLO E AS ASOCIACIÓNS VECIÑAIS

A Marea de Vigo negociará, con todas/os aquelas e aqueles que queiran participar, na redacción dunha nova normativa de ámbito local, que asegure que o financiamento, colaboración e compromiso do Concello con todas as asociacións veciñais, tamén da FAVEC, sexa dunha maneira igualitaria, solidaria coas entidades máis pequenas e radicalmente transparente.

1.16 VIGO CIDADE INTELIXENTE

Se consideramos prioritario o control da legalidade e eficacia, así como a promoción da participación, son obxectivos fundamentais dun modelo municipalista alternativo e para conseguir unha administración cuns servizos públicos de maior calidade, transparentes e con garantías de control, cómpre acometer o desenvolvemento de proxectos de cidades intelixentes.

Algunhas medidas deste proxecto serán:

- Instalación de rede telemática en todo o municipio. Ampliación da páxina web do Concello non só para ser unha canle entre a poboación e o Concello para a realización de calquera tramitación administrativa, senón tamén para a formulación de queixas ou suxestións, así como o mantemento dunha canle aberta co alcalde e os concelleiros.
- Creación dunha cartografía municipal dixital que permita a xestión do territorio e do seu mantemento, do control do mobiliario urbano, da rede semaforica, etc., así como o uso da información catastral propia por parte de cada cidadá e cada cidadán.
- Facilitar a tramitación nas oficinas municipais da firma electrónica mediante os oportunos convenios coa Fábrica

Nacional de Moeda e Timbre como paso previo á tarxeta de identificación cidadá que permita realizar calquera trámite municipal (consultas, pagamento de impostos, tramitación de licenzas, certificados, etc.) desde o domicilio a través da páxina web do Concello.

- Postos de información cidadá, conectados ao servidor municipal, para facilitar as consultas e a realización de trámites administrativos a través deles.

1.17 CREACIÓN DO CONSELLO MUNICIPAL DA INFANCIA

As nenas e nenos son suxeitos pasivos da política. Ao non ter dereito a votar parece que son cidadás de segundo nivel, xa que eles e elas non participan na axenda política e, en todo caso, fano a través da súa familia, docentes, etc.

Crear unha sociedade participativa é un reto que hai que crear desde o comezo, e os nenos e nenas tamén teñen achegas interesantes para crear o modelo de cidade. escoitalos e poder valorar as súas propostas son retos democráticos que teñen case todas as institucións, por iso a creación dun espazo oficial no Concello de Vigo pode ser un punto de partida para que Vigo poida ser un referente na escoita e traballo activo a prol da infancia coa participación da infancia.

1.18 CAMBIAR AS ATRIBUCIÓNS ABSOLUTISTAS E PATRIARCAIS DO ALCALDE DE VIGO

A/O alcadesa/alcalde é o representante do pobo de Vigo non o patriarca ou xefe polo que:

- Só fara un papel de representante do pobo de Vigo diante das outras institucións ou persoas que necesite o protocolo.
- Non tomará decisións unilaterais en todos os aspectos do Concello de Vigo, agás en casos de catástrofes ou emerxencias.
- Todas as decisións que tome pasarán, sen excepción, polo Pleno do Concello, despois de que o Pleno escoite e consulte o comité cidadán ou consello da cidade.
- Carecerá de orzamento propio como actualmente, por ser os seus investimentos aleatorios e escuros, sen ter que dar contas deles. En caso de fixarse un mínimo, renderanse contas mensualmente e faranse públicas.

1.19 OUTRO MODELO DE DESCENTRALIZACIÓN MUNICIPAL

A descentralización é un mecanismo mediante o cal o Concello transfere funcións e recursos para unidades de xestión administrativa, con competencia nunha parte determinada do territorio da cidade. Cando falamos de descentralizar o Concello de Vigo, estamos expondo, por un lado, a diferenciación entre un centro que toma decisións sobre todo o territorio da cidade e, por outro, as áreas territoriais como unidades de acción e decisión que limitan as súas

competencias a un barrio ou unha agrupación de barrios.

A descentralización é importante porque ao distribuír o poder de decisión, tanto funcional como territorialmente, posibilita unha relación máis directa, máis próxima, máis áxil e máis transparente entre o goberno municipal e a cidadanía. A descentralización e a participación cidadá son elementos esenciais para unha nova política do espazo público, entre os cales a planificación urbana é fundamental, ao igual que todo tipo de accións e políticas públicas que dinamicen e favorezan a apropiación do espazo público polo cidadán, incorporando novos conceptos de convivencia democrática.

Propomos para Vigo a articulación das administracións zonais ou áreas de distrito como unidades responsábeis que desenvolvan dous eixos estratéxicos básicos da administración municipal: a desconcentración Institucional e o sistema de xestión participativa.

O primeiro destes eixos posibilita unha atención máis directa, inmediata e permanente do Municipio ás zonas, sectores urbanos e parroquias rurais do distrito; o segundo artella a intervención directa e activa da cidadanía na xestión de goberno local. A descentralización diríxese á implantación dun novo sistema de actuación territorial planificador e administrativo, descentralizador da xestión do desenvolvemento, coordinado coas diversas áreas e que asegure unha real xestión do solo.

Vigo é un municipio moi especial, que ten, como unha das súas características máis definitorias, a enorme variedade dos núcleos que o compoñen, por iso é necesaria a súa división territorial. Propomos a aprobación da nova división territorial da cidade de Vigo debido, entre outras razóns, ás transformacións sociais e urbanísticas da cidade experimentadas nas últimas décadas. Esta aprobación culminaría nun proceso de elaboración realizado por unha comisión cidadá na que participarían, ademais de autoridades municipais, diferentes institucións: Federación de Asociacións de Veciños, colexios profesionais, Cámara de Comercio, departamentos de infraestruturas e transporte e profesionais expertos da cidade.

Tamén será necesaria a creación dun centro de coordinación cívico municipal, xustificado no desenvolvemento territorial dos servizos municipais, no que se xustificaría esta necesidade, sobre a base da división municipal nas diferentes Xuntas Municipais de Distrito.

O obxecto da CCCM é integrar nun programa coordinado das distintas áreas ou Delegacións Municipais e servizos de intervención municipal nos distritos, así como o das xuntas municipais de distritos, asociacións e colectivos do distrito. Isto permitirá unha planificación concertada e coordinada entre o Concello e as Xuntas de Distrito, como deseño consensuado de políticas e coordinación de accións, como por exemplo, a execución descentralizada dos programas orzamentarios que teñan impacto local específico en materia de desenvolvemento social, cultural, deportes e defensa da natureza, así como noutras materias que fan as competencias exclusivas e concorrentes das Xuntas de Distrito.

1.20 ASUNCIÓN E DEFENSA DO PROGRAMA DAS MAREAS CIDADÁS (VERDE, BRANCA, LILA, LARANXA...)

Asumir como propio e defender nas institucións nas que esteamos presentes, o programa básico e as principais

reivindicacións das diferentes MAREAS cidadás (en defensa da educación e da sanidade públicas...) así como comprometernos a consultalas á hora de implementar medidas que afecten ao seu campo de acción.

2. CONTROL DO PÚBLICO

Os gobernos de todas as cores anteriores en Vigo significaron a práctica desaparición dos servizos públicos. Mediante sucesivas privatizacións liquidaron dende a empresa municipal de augas ata a mesma xestión administrativa de multas recentemente ou as emisións dos recibos dos diferentes impostos.

Defendemos a potenciación do público, dende un funcionamento eficiente e eficaz como única garantía de redistribución e satisfacción real da renda e os dereitos sociais da maioría da cidadanía.

Orientaremos a nosa actuación preferente cara á xestión directa e dentro desta, a elección de cada modalidade axustarase á natureza e o tipo de actividade e servizos. Apostaremos como elemento diferencial, a xestión participativa.

2. CONTROL DO PÚBLICO

2.1 CONTRATACIÓN PÚBLICA

2.2 AUGA

2.3 RESIDUOS SÓLIDOS URBANOS

2.4 MODELO DE MOBILIDADE

2.5 TRANSPORTE PÚBLICO

2.6 SERVIZOS SOCIAIS

2.7 SERVIZOS DE EDUCACIÓN

2.8 SERVIZOS E SAÚDE

2.9 INFANCIA E XUVENTUDE

2.10 IGUALDADE

2.11 TERCEIRA IDADE

2.12 CULTURA

2.13 DEPORTE E EDUCACIÓN FÍSICA

2.14 TURISMO SUSTENTABLE

2.15 COOPERACIÓN AO DESENVOLVEMENTO

2.1 CONTRATACIÓN PÚBLICA

Desde a nosa aposta polo sector público, comprometémonos a loitar contra a externalización e privatización dos servizos públicos como a recente xestión privada do servizo de multas en Vigo, apostando pola contratación directa con criterios de transparencia e igualdade e potenciando a representación social nas mesas de contratación.

Desde esta premisa propomos mellorar e ampliar o emprego público realizando ofertas de emprego público periódicas, reguladas e con criterios de inclusión social, realizando convocatorias desagregadas por grupos de persoas con discapacidade e todas elas con base en criterios de igualdade na promoción e o salario.

Imos facer do proceso de oposicións no Concello de Vigo un exemplo de transparencia, evitando que as persoas que corrixen os exames podan identificar directamente a/o examinada/o con nome e apelidos. Loita contra os “enchufes” que converteron a contratación do noso Concello nun exemplo de clientelismo e repartición de prebendas entre partidos.

2.1.1: Publicidade e transparencia en todos os contratos menores e maiores mediante a súa incorporación ás webs do Concello.

2.1.2: Prohibición de contratación de persoas e empresas con xuízos orais abertos relacionados con causas de prevaricación.

2.1.3: Inclusión de criterios de sustentabilidade e responsabilidade social corporativa nos contratos coa administración pública.

2.1.4: Incluírse unha cláusula de obriga de subrogación do persoal nos concursos públicos para contratos de concesionarias do Concello de Vigo. A marxe do disposto nos convenios colectivos de aplicación, nos que moitos non contemplan este dereito, co obxectivo de manter os postos de traballo daquelas persoas que presten os seus servizos nas empresas adxudicatarias.

2.1.5: Cambiar os criterios de valoración dos concursos públicos onde actualmente prima o custe do servizo sobre a calidade e eficiencia do mesmo.

2.1.6: Servizos de calidade: como medida de rexeneración democrática do noso Concello propoñemos a creación dunha Comisión de Control de Concesionarias e Contratos Públicos, co fin de acadar o máximo rigor e transparencia nas contratacións, facultando a inspección do Concello. O obxectivo principal desta sería velar polo cumprimento das seguintes cuestións:

- Ofertas públicas de emprego.
- Cumprimento dos pregos de condicións (Técnico e Administrativo).
- Convenios colectivos en vigor que afecten aos traballadores e traballadoras.
- Ofertas das concesionarias.

Se houberse incumprimento das obrigas contractuais esenciais indicadas, estas perderían o seu dereito a seguir percibindo a compensación económica, ademais perderían a garantía definitiva e indemnizarían o Concello polos danos e perdas producidos, asumindo o Concello a xestión e explotación total ou parcial dos servizos públicos.

A devandita comisión reuniríase trimestralmente, tendo a facultade de elaborar informes de funcionamento dos anteriores puntos vinculantes.

Estaría formada por:

- * Unha/un responsábel da Dirección Municipal do Contrato
- * Unha/un responsábel xurídico do Concello
- * Unha/un membro de Patrimonio
- * Unha/un membro de Contratación
- * As/os representantes dos traballadores/as
- * Unha/un representante da Concesionaria

2.2 AUGA

Vigo perdeu unha empresa pública de xestión da auga e saneamento entrando a ser parte dun lucrativo negocio de empresas que, na súa maior parte, procedían do mundo da obra pública e da construción. Hoxe é unha necesidade social recuperar a auga e o saneamento para o público, nun contexto no que moitas familias están privadas deste servizo por motivos económicos, sen cláusulas sociais que garantan o abastecemento para os casos de pobreza e exclusión social. Polo tanto propomos:

2.2.1: Remunicipalización do Servizo, tanto no seu abastecemento como no seu saneamento.

2.2.2: Asegurar a correcta depuración das augas residuais segundo as normativas europeas.

2.2.3: Tarifa xusta por consumo.

2.2.4: Instauración do bono solidario.

2.2.5: Creación dun plan real de depuración integral das augas luxadas.

2.2.6: Nova normativa de reutilización das augas grises na nova edificación.

2.2.7: Plan de renovación xeral da rede de abastecemento.

2.2.8: Un plan de aproveitamento para regadío e baldeo das rúas con auga da chuva, recollida en taques de tormenta e depósitos para tales usos.

2.2.9: Control da contaminación das augas subterráneas.

2.2.10: Nova normativa municipal para a reutilización das augas de uso industrial por medio de circuitos pechados.

2.2.11: Creación de comisión cidadá que fiscalice a contrata e propoña melloras ao Concello.

2.2.12 Garantir un consumo mínimo gratuíto de auga. Considerando que a orixe do problema do abusivo recibo da auga en Vigo ten orixe no sistema que recolleu na concesión a privatización da empresa municipal de augas EMAVISA nos anos 90 (consumo cun primeiro tramo de 30 metros cúbicos bimensuais) o que significa ter un sistema de tramos tarifarios tremendamente inxusto, (no recibo da auga págase un mínimo de 30 m³/recibo bimensual, aínda que non se consuman, cousa que ocorre en moitas vivendas con persoas maiores, ou con unha/un ou dous membros).

Tendo en conta tamén que nos últimos 12 anos o recibo da auga aumentou un 206%, catro veces o IPC. (Se os veciños e veciñas de Vigo consumiran o que pagan xurdirían rapidamente problemas de abastecemento en toda a cidade).

Marea de Vigo propón, para a xestión da auga, un sistema baseado no seu aforro e reutilización da auga depurada. A proposta de garantir un mínimo vital de auga gratuíto de 4 m³/recibo, e a partir de aí unha tarifa progresiva de xeito que se incentive o aforro.

Isto fará que chegue menos auga ás depuradoras, e que poida ser depurada correctamente co tratamento biolóxico necesario que garanta a calidade das augas da nosa ría.

2.3 RESIDUOS SÓLIDOS URBANOS

Demandamos control sobre as concesións á xestión privada, para propiciar que o servizo chegue a todas as zonas independentemente da súa densidade de poboación. Defendemos a xestión pública dos residuos tratándoos como materiais recuperábeis e reutilizábeis.

Perdéronse boas oportunidades de inverter a tendencia ao aumento desmesurado na xeración de residuos que gastan unha enorme cantidade de recursos naturais e son un foco importante de contaminación do aire, as augas e o solo e unha fonte de emisión de gases de efecto invernadoiro, e desde os municipios debemos contribuír a gañar o tempo perdido antes de que se promulgue a nova lei de residuos.

A redución é a acción prioritaria nos discursos e disposicións lexislativas, incluído o plan citado, con todo o Goberno queda moi curto na materia, limitándose a uns moi poucos obxectivos, máis simbólicos que eficaces, renunciando ademais a unha medida urxente e necesaria: a prohibición das bolsas de plástico gratuítas dun só uso. De igual modo, deixouse pasar a oportunidade para dar un impulso decisivo á reutilización, en particular de envases, conformándose cos sistemas xa existentes, principalmente enfocados a envases industriais e comerciais, o que supón unha proporción moi pequena dos residuos.

Doutra banda, a modificación da Lei de envases e residuos de envases, cuxo borrador data de finais de 2007, segue sen aprobarse, polo que a cantidade destes residuos segue en continuo aumento, e non se modificou nin se reformulou o sistema de xestión actual, a pesar de que non contenta nin ás administracións públicas, nin ás organizacións ecoloxistas, nin á cidadanía. Con esta actitude o Goberno está a permitir un novo afastamento da incineración de residuos en España, dando vía libre a modelos de xestión de residuos que non van solucionar o problema senón que o van incrementar e perpetuar durante unha xeración ou, o que é o mesmo, a vida media dunha planta incineradora.

Propomos:

2.3.1: Remunicipalización do servizo de eliminación de RSU.

2.3.2: Fomento de utilización de ecoenvases e redución de envases en xeral.

2.3.3: Fomento de reutilización de aparellos e útiles domésticos, como mobles, electrodomésticos, elementos decorativos.

2.3.4: Creación dun obradoiro de reparación de bens de consumo, para segundas utilizacións.

2.3.5: Políticas de diminución de residuos urbanos nos domicilios mediante ferramentas de educación cívica.

2.3.6: Estudo e posta en marcha de propostas de reutilización de residuos sólidos orgánicos.

2.3.7: Creación dunha planta de biogás con os RSU.

2.4 MODELO DE MOBILIDADE

Cando sinalamos un sistema multimodal queremos significar que todos os modos e medios de transporte teñen algún labor no conxunto do sistema. A pé, en bicicleta e en tren, como modos e medios fundamentais, e automóbil, moto,

camión,autobús, avión, tren de alta velocidade, como modos e medios complementarios. E coa consideración de integral sinalamos que o sistema de transporte ha de coordinar todos os modos e medios de forma que os complementarios sirvan para reforzar a actividade dos fundamentais, e que as tarifas e os horarios xeren coherencia, dispoñibilidade, fiabilidade e calidade de transporte.

Vigo ten que comezar a considerar seriamente o transporte ferroviario. E para iso propomos este punto de partida:

2.4.1: Elaboración do plano de mobilidade sustentábeis.

2.4.2: Implantación e promoción do carril bici/peonil.

2.4.3: Campañas de formación.

2.5 TRANSPORTE PÚBLICO

Precisamos dunha política de cooperación supramunicipal para poder deseñar metas de obrigado cumprimento como a redución de emisións de CO2 e outros gases de efecto invernadoiro, reducir a dependencia enerxética, mellorar a calidade de vida a través dunha rede de transporte público comarcal áxil e que cumpra cos obxectivos que se planifiquen.

Todos os medios de transporte son complementarios desde un parámetro multimodal e deben ter o enfoque prioritario de reducir o uso do transporte privado, permitir cohesionar sociedade e territorio, mellorar a calidade de vida.

Para conquistar isto, propomos:

2.5.1: Remunicipalización do servizo.

2.5.2: Proposta de xestión cooperativa supramunicipal.

2.5.3: Identificación das eivas e necesidades de transporte nas parroquias.

2.5.4: Integración do transporte marítimo.

2.5.5: Incorporación do ferrocarril como unha das pezas básicas para o noso servizo de transporte público.

2.06 SERVIZOS SOCIAIS

Consideramos que o Concello de Vigo é administración principal á hora que de xestionar as políticas de Benestar Social e servizos sociais prestados á cidadanía, xa que é a institución máis próxima ás necesidades sociais da poboación. De feito, entendemos que o municipalismo é unha das marcas de identidade do Sistema Público de Servizos Sociais, por ser as comunidades locais e de barrio, o ámbito básico da intervención comunitaria.

Por iso, defendemos a atribución de competencias en materia de servizos sociais e da promoción e reinserción social que establecía *Lei de Bases de Réxime Local* do ano 1985, de cara a *“promover toda clase de actividades e prestar cantos servizos públicos favorezan a satisfacción de necesidades da comunidade veciñal”*. Desde a Marea de Vigo nos opoñemos radicalmente ao cambio de modelo que pretende introducir a *Lei 27/2013, de racionalización e sustentabilidade da Administración Local*, que amosa un recorte profundo na autonomía e relevancia das atribucións locais de cara ao benestar da cidadanía, cunha visión exclusivamente economicista e un desprezo total pola traxectoria histórica do Sistema de Servizos Sociais.

Defendemos uns servizos sociais que protexan as e os cidadáns, especialmente a aquelas e aqueles en risco de exclusión social, que promovan calidade de vida por encima da cobertura das necesidades básicas e que criticamente desvelen as raíces e as situacións de desigualdade que xera este sistema social, e para iso propomos:

2.6.1 Incrementar o orzamento municipal dos Servizos Sociais Comunitarios coa dotación de recursos materiais e humanos necesarios para o seu desenvolvemento, cumprindo os rateos profesionais de atención social axeitados.

2.6.2 Asegurar, desde os Servizos Sociais Comunitarios, que toda a cidadanía poda acceder a recursos e prestacións suficientes para vivir de maneira digna, dentro dun dispositivo global e coherente de loita contra a pobreza e exclusión social, con axudas sociais áxiles e directas.

2.6.3 Eliminar a situación de extrema precariedade e desamparo na que se atopan as persoas usuarias dos colapsados servizos sociais do Concello de Vigo, dándolle prioridade a redución dos actuais tempos de espera nas citas de atención social, especialmente nos casos de solicitudes de prestacións de primeira necesidade.

2.6.4 Esixir o cumprimento dos protocolos entre as Administracións, e a dotación orzamentaria suficiente para o desenvolvemento da Lei de inclusión social e a Lei de Dependencia.

2.6.5 Revisaremos todos os acordos coas entidades privadas, en vistas a remunicipalizar a prestación os servizos sociais. Combatendo firmemente os intentos de privatizar estes servizos e buscando vías para reverter as privatizacións xa executadas á xestión pública.

2.6.6 Crear un Plan de Inclusión Social transversalizado co resto de políticas municipais en materia de emprego, vivenda, sanidade e educación.

2.6.7 Desenvolvemento dun Plan de mellora de accesibilidade, en colaboración cos colectivos de persoas con diversidade funcional, para a eliminación de barreiras arquitectónicas.

2.7 SERVIZOS DE EDUCACIÓN

As nosas propostas programáticas inspíranse nunha concepción da calidade educativa que está indisolubelmente unida ao carácter público do ensino como garantía do exercicio do dereito universal á educación en condicións de igualdade.

Defendemos tamén un incremento das competencias municipais no ámbito educativo como requisito necesario para mellorar e adecuar a cada realidade concreta á oferta pública dos diferentes tipos de ensinos. Para iso o Concello de Vigo debe ter un papel protagonista na planificación global e nas condicións materiais dos ensinos regulados e non regulados que se impartan no seu ámbito territorial.

Para conquistar isto, propomos:

2.7.1: Accións en colexios públicos de Vigo:

* Creación de talleres de educación viaria, educación ética e cívica, educación para a cidadanía, educación para a saúde, educación ambiental, educación sexual, etc., nos colexios públicos de Vigo, durante o horario extraescolar.

* Creación de programas dirixidos por profesionais da pedagogía de integración laboral, para persoas con

discapacidade psíquica, física e sensorial.

* Mellora das becas municipais para subvencionar os comedores dos colexios públicos, para que ningún neno ou nena se quede sen comer no comedor.

2.7.2: Formación e educación inclusiva.

A Marea de Vigo terá en consideración da educación orientada á inclusión, contemplando as seguintes propostas:

* Fomentar a independencia dos centros educativos en materia curricular e de metodoloxía e materiais a empregar nas aulas.

* Apoiaremos aos centros na mellora de dotacións nas aulas, tanto en materia de novas tecnoloxías como na oportunidade de creación de aulas intelixentes máis aló do primeiro ensino infantil.

* Posibilitaremos a formación permanente de profesorado e ANPAS, e as súas oportunidades para acceder ás novidades en materia educativa así como a programación en proxectos ou **actividades** colaborativas, aptas para ao alumnado con necesidades educativas diversas.

* Mediaremos para o aumento de persoal docente e de orientación, especialmente no eido da orientación específica.

2.7.2: Desenvolvemento de cursos de formación e especialización, con especial atención a persoas adultas, en risco de exclusión e con especiais dificultades de inserción laboral.

2.7.3: O fomento de formación nas novas tecnoloxías para o mellor aproveitamento persoal e empresarial, baseado na utilización de tecnoloxías socialmente xustas e economicamente sustentábeis, co emprego de software libre e formatos estándares e abertos.

2.7.4: Organización de obradoiros, charlas e conferencias para o fomento da cultura.

2.7.5: Coñecemento aberto e licenzas *copyleft*.

2.7.6: Creación dunha rede de Bibliotecas Municipais

Vigo é unha cidade con 300.000 habitantes (500.000 incluíndo a área metropolitana) que só conta con dúas bibliotecas públicas: a Biblioteca Central, no Casco Vello, e a Biblioteca Xosé Neira Vilas, no Calvario. Non existe polo tanto unha rede municipal de bibliotecas axeitada dada as dimensións da cidade.

As bibliotecas garanten o dereito de todas as persoas a acceder á cultura (libros, música, internet, cines e actividades culturais) independentemente dos seus recursos económicos ou do barrio en que vivan. Apoian o traballo dos colexios, promoven a lectura, facilitan tanto a formación das persoas maiores como a da mocidade. Axúdannos na procura de emprego, dannos un lugar de encontro para a xente do barrio onde informarnos das actividades e promover e preservar a cultura local.

A cidadanía de Vigo non pode seguir sen contar cun servizo de bibliotecas nos barrios, xa que isto entorpece o desenvolvemento cultural e intelectual de toda a poboación e a sitúa na cola das cidades do estado en canto a Servizos Públicos de Bibliotecas.

2.8 SERVIZOS E SAÚDE

A mellora da saúde, desde unha óptica centrada na mellora da calidade de vida, na inserción de hábitos saudábeis e, sobre todo, na mellora dos indicadores de saúde comunitarios, debe ser un dos nosos obxectivos primordiais.

Os municipios, como lugares de convivencia e de desenvolvemento das actividades que condicionan a nosa vida e o noso estado de saúde, son os lugares idóneos para actuar nas políticas públicas e para mellorar o nivel de saúde e de vida das nosas cidadás e cidadáns.

Hai que actuar de forma integral con políticas transversais, e desde a participación sobre e os factores determinantes da saúde da poboación como elementos imprescindíbeis para identificar os problemas e abordalos con garantías de éxito. Igualmente haberá que deseñar políticas de consumo responsábel.

Para conquistar isto, propoñemos:

2.8.1: Estudo da situación e colaboración efectiva coas asociación e colectivos sen ánimo de lucro que prestan atención a persoas dependentes.

2.8.2: Colaboración na asistencia sanitaria no municipio, con atención aos limítrofes.

2.8.3: Situación dos centros de día.

2.8.4: Estudo de impacto do novo hospital, posíbeis trámites para a existencia da xestión pública do mesmo, situación dos centros de saúde primaria.

2.8.5: Ver a posibilidade de ter un servizo bucodental municipal e de xestión pública.

2.8.6: Crear unha unidade de formación preventiva sanitaria para persoas con patoloxías crónicas e persoas que as atendan.

2.8.7: A Marea de Vigo loitará por declarar o noso concello e a súa bisbarra espazo libre de produtos transxénicos, moi especialmente dos distribuídos e comercializados polas grandes transnacionais agroalimentarias. Facemos nosos os 29 puntos, o exhaustivo informe e o manifesto da Plataforma Galega Antitransxénicos.

2.9 INFANCIA E XUVENTUDE

Educación infantil pública de calidade en condicións de igualdade:

Ampliación da rede pública de escolas infantís ata cubrir, en todo Vigo, a demanda do ciclo de 0 a 3 anos, ampliando as xa existentes ou creando novas nos barrios con maior demanda. Os horarios deste alumnado organizaranse

combinando os tempos escolares e as necesidades das familias.

Incrementar os cheques-comedor nos centros públicos co fin de dar unha maior cobertura social ás familias con menos recursos.

Plan municipal de medidas específicas para favorecer o éxito escolar de todo o alumnado na educación obrigatoria, que concrete actuacións de apoio aos alumnos e alumnas que presentan dificultades de aprendizaxe desde o momento en que se detectan, así como actuacións para atender as necesidades específicas do alumnado procedente doutras culturas, do alumnado con problemas de exclusión social e do alumnado con algún tipo de discapacidade. O devandito Plan será aprobado inicialmente polo Consello Escolar Municipal (ou de Distrito) e proporase, para a súa aprobación definitiva e o seu financiamento, ao Consello Escolar de Galicia.

Comprometémonos á concreción de políticas activas para que a mocidade non se vexa exposta á actual situación de exclusión e con escasas expectativas de poder emanciparse e realizar o seu proxecto vital. Vigo é unha cidade nova, cunha das pirámides de poboación menos envellecida de Galicia co que un programa de cambio social non pode artellarse sen contar cos mozos e mozas.

Son os gobernos locais as institucións que antes detectan as violacións dos dereitos da infancia e quen máis e mellor traballan en programas de prevención dirixidos á infancia nos ámbitos sanitario, educativo e ambiental. O labor dos gobernos locais é fundamental para investir no presente e futuro da infancia, que representa case o 20 % do total da poboación.

2.9.1 Plan Municipal de Emprego Xuvenil.

2.9.2 Creación dunha Bolsa de emprego novo, non precario, a xornada parcial ou continuado que permita combinar estudos e traballo.

2.9.3 Creación dunha Oficina Municipal de Asesoramento e Orientación Laboral.

2.9.4 Plan Municipal de acceso á vivenda.

2.9.5 Reactivación do Consello Municipal de Xuventude.

2.9.6 Promoción do asociacionismo xuvenil.

2.9.7 Axudas con base na renda para a participación en todo tipo de eventos culturais de patrocinio público, creación de espazos xuvenís municipais autoxestionados pola propia mocidade como forma de avanzar en dinámicas de corresponsabilidade co medio público.

2.9.8 Deseño dun programa de ocio alternativo.

2.9.9 Apoio ao deporte de base e deporte nos barrios, con especial apoio aos deportes minoritarios.

2.9.10 Igualdade e atención á sexualidade.

2.9.11 Erradicación dos valores machistas, patriarcais e recoñecemento da diversidade afectiva e sexual.

2.10 IGUALDADE

A nosa cidade precisa urxentemente dunha reformulación das políticas públicas de igualdade, motivo polo que se crea dende a Marea o espazo da Marea Feminista coas súas propias propostas programáticas, que se desenvolven no **capítulo 7**

Consideramos caduco o actual modelo da Concellaría de Igualdade e apostamos pola creación de espazos de traballo político, de participación e decisión sobre políticas que fagan realidade a igualdade efectiva entre mulleres e homes desde a elaboración de propostas de políticas transversais para todas as áreas de funcionamento do Concello e que teña como eixos integrantes a:

- Concellaría da Igualdade
- Consello Municipal da Muller
- Plan Transversal de Igualdade de Xénero
- Plan de Prevención de Violencia Machista
- Políticas activas de emprego para a muller.

O Concello ten que ser bastión que garanta a Igualdade salarial entre mulleres e homes, fomentando a superación da segregación á que é sometida a muller no eido laboral e ocupacional, deseñando políticas paritarias no acceso á contratación funcional e laboral. Políticas reais para a conciliación e dedicación mínima do 5% do orzamento municipal para desenvolver as devanditas políticas.

2.11 TERCEIRA IDADE

Presentada por Marea de Vigo

Proposta:

Vigo, a pesar de ter unha das taxas de mocidade máis importantes da comunidade, non deixa de ter o risco de camiñar cara a un envellecemento gradual da poboación. Ademais da política de defensa e mellora das pensións, son moitas as políticas de apoio a este colectivo que se poden facer desde o ámbito municipal. A primeira delas é detectar as necesidades e inquietudes dos cidadáns maiores e esixir solucións ao goberno do Estado e ao autonómico.

Propomos a Creación de Plans Municipais Integrais de Atención a Persoas Maiores, en coordinación técnica, organizativa e financeira coas outras administracións, plans que contemplan, polo menos, os seguintes eixos:

2.11.1 Na Lei de Dependencia defendemos unha estrita e avanzada aplicación no seu desenvolvemento normativo, en corresponsabilidade administrativa e na implementación de recursos, co enfoque de que as persoas maiores que poidan e desexen vivir na súa casa poidan facelo cos apoios necesarios.

2.11.2 Propomos a creación de recursos municipais que observen o abono do gasto efectuado en apoios imprescindíbeis: lentes, audífonos, prótese dental, ortopedias.

2.11.3 Implantación do servizo de teleasistencia pública ás persoas maiores que vivan soas, priorizando ás que non poidan moverse ou desprazarse fóra dos seus domicilios.

2.11.4 O Servizo de Axuda no Fogar é un soporte imprescindible para conseguir que as persoas maiores continúen na súa vivenda canto sexa posíbel, polo que debera ser garantido dende o concello.

2.12 CULTURA

A cultura, ao igual que a educación, é un eixo artellador das políticas municipais. A cultura como espazo de intercambio de experiencias e de socialización, afastada do enfoque meramente consumista e competitivo do capitalismo. A Marea de Vigo propón unha cultura creativa, formativa, que reafirme os procesos culturais de base.

Queremos garantir o acceso da veciñanza dos municipios a programas culturais integradores e de calidade, desde a hexemonía do público e coa participación do tecido sociocultural do municipio e bisbarra.

2.12.1 Pór en marcha un Instituto Municipal de Cultura para deter o desmantelamento dos servizos públicos culturais.

2.12.2 Estabelecer acordos coas universidades galegas para crear propostas de innovación cultural.

2.12.3 Pór todos os espazos públicos de uso comunitario a disposición de calquera acto cultural, sendo o seu uso totalmente gratuíto para as asociacións ou colectivos sen ánimo de lucro.

2.12.4 Mellora dotacional das bibliotecas de barrios, parroquias e das asociacións culturais.

2.12.5 Exención do pagamento do canon por préstamo e adquisición que establece o Real Decreto 624/ 2014 para as bibliotecas públicas de Galicia e outras entidades como museos, arquivos, hemerotecas, fonotecas ou filmotecas así como as que pertencen a entidades de interese xeral de carácter cultural, científico ou educativo sen ánimo de lucro.

2.12.6 Creación de feiras do libro cunha periodicidade a establecer de forma participativa cos axentes culturais do concello, así como que obedezan a un criterio de descentralización por barrios e parroquias.

2.12.7 Creación dunha publicación permanente tanto dixital como impresa, da radio e televisión municipal.

2.12.8 Creación dunha sala de cine municipal, cun criterio de servizo público, non competitivo. Espazo para o cine galego e o cine independente de todas as culturas, cun programa estábel de sesións para centros educativos.

2.12.9: Estabelecemento de itinerarios culturais para centros educativos, que manifesten o relevo de feitos patrimoniais, arquitectónicos, arqueolóxicos, históricos e literarios do concello.

2.12.10: Cultura de Paz e Internacionalismo

2.12.11: A Marea de Vigo subscribe os principios da carta da Terra (Unesco. París: 2000) e promoverá a adhesión á mesma ao Concello.

2.12.12: Concello de Vigo pola Paz: negativa a que se sitúen instalacións militares, e recuperaremos o solo cedido ás

mesmas para fins sociais e que enfatizen políticas de solidariedade cos pobos oprimidos e unha firme aposta por unha cultura de paz. Non se empregará diñeiro público para promocionar a industria militar.

A Marea estudará as necesidades das Escolas Municipais existente relacionadas coa educación artística co fin de mellorar as súas condicións e fomentar a educación nestes campos como parte imprescindible da formación de todas as veciñas e veciños, promovendo a creación de novas escolas se foxe necesario.

2.12.13: A Marea de Vigo propondrá a regulación municipal dos clubs de fumadores de cannabis, apoiando a proposta colaborativa dos clubs e desde o escrupuloso respecto da lexislación vixente.

2.12.14: A Marea de Vigo propón que o Concello faga unha declaración institucional en contra do Tratado de "Libre" comercio entre os EUA e a UE, por ser un acordo antidemocrático, en contra do ben das persoas e a favor das grandes empresas transnacionais. Tamén promoverá unha gran campaña explicativa sobre o TTIP e un manifesto para que todas aquelas veciñas e veciños que queiran referendar a postura institucional o poidan facer.

2.12.15: Programación cultural participativa en todos os barrios.

A Marea de Vigo comprométese a acadar unha gran programación cultural municipal, creada a partir das propostas das entidades culturais, recreativas ou de outra índole no ámbito veciñal. Asegurando tamén que ningún barrio sexa excluído e que todos participen na súa elaboración en igualdade de trato.

2.13 DEPORTE E EDUCACIÓN FÍSICA

O deporte converteuse nun fenómeno social. Pero a promoción do deporte de elite non debe ser función dos concellos, si é a súa función potenciar a actividade deportiva da poboación, organizar escolas de iniciación, ofertar a aprendizaxe de disciplinas deportivas ou organizar competicións deportivas cara á formación de nenos/as e novos ou favorecer un lecer saudábel para as persoas adultas ou a terceira idade.

A consideración do deporte e da actividade física como un dereito converteu en necesidade actividades como a natación e provocou que o ámbito asociativo con maior número de participantes sexa o deportivo. Como consecuencia diso as piscinas cubertas pasaron de ser instalacións de luxo a equipamento de primeira necesidade. O mesmo cabe dicir dos ximnasios.

Por todo iso, porque consideramos que os municipios son o ámbito ideal para a promoción dun lecer saudábel, queremos realizar unha forte aposta polo deporte municipal:

2.13.1 Implantando unha rede de equipamento deportivo ao longo de todo o termo municipal.

2.13.2 Optimizar o uso das instalacións deportivas escolares xa existentes na medida das súas posibilidades, e completandoas a fin de lecer e promoción fora do horario escolar e deseñar pavillóns deportivos cubertos xunto a colexios e institutos se fosen necesarios.

2.13.3 Programando escolas deportivas co maior número de especialidades dirixidas tanto á infancia como á mocidade, ás persoas adultas e á terceira idade.

2.13.4 Expondo un sistema de competicións deportivas no ámbito infantil e escolar, antepondo o educativo cooperativo ao meramente competitivo, favorecendo a non discriminación e fomentando o acceso ao deporte de todos e de todas independentemente das calidades físicas.

2.13.5 Ofrecendo ás persoas adultas actividades deportivas como alternativa de lecer: ximnasia, competicións, etc.

2.13.6 Fomentando actividades específicas para discapacitados e outras que permitan a súa integración co resto da poboación.

2.13.7 Deseñando actividades para a terceira idade en coordinación cos servizos de saúde.

2.13.8 Procurando desenvolver experiencias de coexistión con entidades deportivas locais sen ánimo de lucro, co fin de fomentar a participación da sociedade organizada na xestión municipal.

2.14 TURISMO SUSTENTABLE

O Concello debe buscar a redución dos impactos ambientais do turismo, asegurando unha ampla diversidade de formas turísticas e integrar máis armónicamente as necesidades do turista e as da poboación local.

Para iso manteremos equilibrado o territorio municipal e incrementaremos a integración do turista coas características sociais e culturais locais. O turismo sustentable necesita contemplar as condicións actuais e as perspectivas futuras para definir unha estratexia de sustentabilidade viable no social, ambiental e económico.

A oferta turística debe integrar todos os recursos locais, ecolóxicos, culturais, monumentais, artísticos, gastronómicos, folklóricos, etc, e abrirse desde o local ao contexto temporal e aos espazos territoriais comarcais e rexionais próximos, dimensionando os aspectos temporais para reducir ou eliminar a estacionalidade.

Un factor esencial para a xestión sustentable dos espazos turísticos é a existencia da Axenda 21 Local. Os efectos do turismo de masas en numerosas áreas do mundo e do territorio español son sobradamente coñecidos, estendéndose polos campos da degradación ambiental, paisaxística, social e cultural.

Entre os elementos imprescindibles para lograr un turismo sustentable destacan a protección e conservación da enerxía, a auga, o aire e o chan, usando materiais autóctonos e reducindo a xeración de residuos. Incorporando o transporte sustentable. Fomentando a sensibilización respecto ao resto da natureza, a preservación, a conservación e a biodiversidade, entre os habitantes locais e as persoas visitantes. Utilizando instrumentos apropiados para identificar os límites de carga do territorio e para reducir todo o posible os impactos ambientais.

É necesario efectuar o seguimento e investigación do impacto real das actividades turísticas nos ecosistemas, a biodiversidade, as culturas e o tecido socioeconómico local. Brindar o apoio técnico, financeiro, educativo, de capacitación e outros aspectos, ao tecido social organizado, asociacións e pequenas empresas para cerciorarse de que se aplican as políticas que promoven a sustentabilidade. Cooperar desde a administración local co resto de organizacións públicas e coas privadas, para garantir que os datos e a información que se xeran no seguimento e investigación canalízanse para apoiar os procesos de toma de decisións no desenvolvemento e a xestión do ecoturismo.

O noso programa de turismo sustentable contén propostas de:

- Preservación da biodiversidade e de hábitat naturais (especialmente as Illas Cies).
- Conservación da natureza e da cultura humana. Preservación do noso rural e da etnografía análoga.
- Reequilibrio das zonas onde se produciu unha sobreexplotación dos recursos naturais.
- Integración de áreas naturais protexidas nos plans e programas de desenvolvemento sustentable do territorio.
- Concienciación das comunidades locais do valor natural da súa contorna.
- Incremento da influencia local sobre as decisións tomadas na actividade turística da súa contorna.
- A xeración de beneficios directos e indirectos para a comunidade local.
- A creación de postos de traballo alternativos.
- Redución do impacto do turismo estacional .

2.15 COOPERACIÓN AO DESENVOLVEMENTO

Recoñecemento da política de cooperación ao desenvolvemento como unha política municipal pública e social

2.15.1 Impulsar a creación de espazos de participación real e efectiva da sociedade civil no deseño e posta en marcha das políticas de cooperación ao desenvolvemento, así como crear mecanismos de información, transparencia e rendición de contas axeitados. Apostar, polo tanto, polo fortalecemento da democracia desde o ámbito local. Neste eixo, demandamos que os partidos rexeiten de forma contundente a reforma local impulsada pola Lei 27/2013, de 27 de decembro, de racionalización e sustentabilidade da Administración Local.

2.15.2 Garantir dotacións orzamentarias suficientes para o desenvolvemento das políticas municipais de cooperación ao desenvolvemento. Para isto, deberán incrementarse as dotacións actuais ata chegar a unha dedicación mínima dun 0,2% dos orzamentos xerais consolidados durante a próxima lexislatura. Deste xeito, poderase conseguir un crecemento gradual cara ao obxectivo do 0,7%.

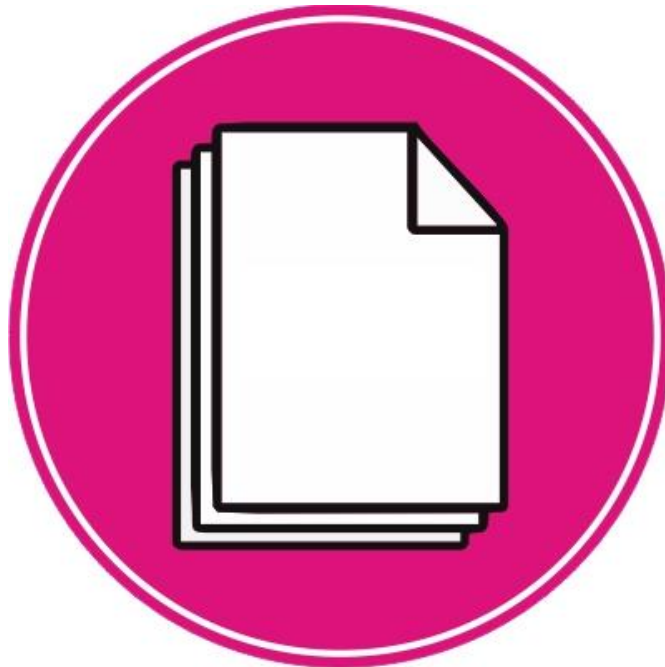
2.15.3. Promover e aumentar o apoio do Concello de Vigo ao Fondo Galego de Cooperación e Solidariedade (FOGACOSOL). FOGACOSOL é un actor estratéxico da cooperación local galega e debe ser tamén o organismo onde concentrar a suma da vontade solidaria dos diferentes entes locais galegos.

2.15.4. Vigo debe ser exemplo dunha aposta decidida pola cooperación desde a administración local. Isto pasa por garantir convocatorias abertas en concorrencia competitiva para a posta en marcha de proxectos de cooperación ao desenvolvemento e de Educación para o Desenvolvemento en alianza co tecido asociativo da cidade e da provincia.

2.16 SEGURIDADE

A Marea de Vigo aposta por unha Policía Local ao servizo da veciñanza, polo que fará todo o posible dentro das súas posibilidades, para acadar a supresión dos Grupos Operativos de Apoio (GOA).

3 :XESTIÓN ECONÓMICA, ÉTICA E POPULAR

Entendemos que é necesario un modelo de desenvolvemento no que poñamos ás persoas no centro da economía. O novo modelo que propomos ten un carácter eminentemente social e o obxectivo é equilibrar os conceptos de mercado e Estado, situando a determinación económica no interese xeral, a creación de emprego estable e de calidade e o desenvolvemento sustentable desde os puntos de vista humano, social e ambiental. Para iso é necesario un reequilibrio territorial nos investimentos produtivos e nas políticas activas de emprego: máis investimento nos municipios con menor renda e maiores necesidades sociais.

Dispoñeremos dunha comisión técnica (COMISIÓN PARA A PROMOCIÓN SOCIAL, CPS) que asuma o compromiso de buscar solucións, coa participación de persoas designadas pola MAREA e en colaboración coas entidades adicadas a promoción de solucións socio-laborais, como sindicatos, asociacións de cooperativas, de consumidores, e ONGs específicas, relacionadas cos seguintes apartados 3.1 a 3.6

3. ECONÓMICA ÉTICA E POPULAR

3.1 INTEGRACIÓN LABORAL

3.2 PROMOCIÓN DA ACTIVIDADE ECONÓMICA

3.3 RECURSOS FINANCEIROS

3.4 CRITERIOS AMBIENTAIS NAS EMPRESAS

3.5 PLAN MUNICIPAL PARA A CREACIÓN DE EMPREGO

3.6 XESTIÓN DE INGRESOS

3.7 XESTIÓN DE GASTOS

3.8 CUESTIÓNS FISCAIS DE POLÍTICA MUNICIPAL PARA PREPARAR VIGO ANTE O TEITO DO PETRÓLEO (PEAK OIL)

3.9 PROPOSTA ECONÓMICA E DE GOBERNO MUNICIPAL PARA PREPARAR VIGO ANTE O TEITO DO PETRÓLEO (PEAK OIL)

OUTRA POLÍTICA ECONÓMICA DA FACENDA LOCAL

A descentralización do Estado e o seu financiamento seguen a ser un dos temas fundamentais da política actual. A administración local xoga un importante papel no proceso de consolidación da democracia, dando resposta de forma permanente e de primeira man ás crecentes demandas cidadás e asumindo competencias que son responsabilidade das administracións central ou autonómica.

O pacto local é unha prioridade para o municipalismo de esquerdas e desde a Marea de Vigo entendemos que a cidadanía demanda un acordo que debe incluír maiores medios e autonomía financeira, así como a asunción de novas competencias por parte dos concellos que melloren a calidade de vida dos veciños e as veciñas.

Pero, por desgraza, o sistema de financiamento local actual non corresponde aos parámetros europeos. A participación dos concellos no gasto público apenas chega ao 13%, porcentaxe moi afastada do 33% reivindicado pola federación española de municipios e provincias (FEMP).

Neste capítulo do financiamento local prodúcese un paradoxo de difícil comprensión por parte da cidadanía: mentres que nos seus discursos todos os partidos, ata os maioritarios PP e PSOE, coinciden na necesidade de reforzar os mecanismos de financiamento local, ningún cando ten o poder, xa sexa no Estado ou nas comunidades autónomas, fai nada por facer realidade o que eles mesmos propuñan.

A modificación da Lei de facendas locais realizada polo PP confórmase con afirmar que son as Comunidades Autónomas e as deputacións as que teñen que mellorar o financiamento aos concellos nun amplo acordo co Estado. A Marea continuará reclamando a reforma das fontes de financiamento local, para garantir a redistribución das rendas e a suficiencia financeira, elementos fundamentais para profundar na democratización das institucións sobre os seguintes eixos fundamentais:

1. Desenvolvemento das competencias tributarias municipais, dotándoas de maior autonomía de xestión que permitan introducir mecanismos correctores máis acordes coa realidade territorial e social do municipio. Consideramos fundamental que se compense a substitución do IAE cun imposto que grave o beneficio e non a actividade e en todo caso que a compensación prometida do IAE chegue aos municipios. Reforma integral do PIE (participación das entidades locais nos ingresos do Estado). Propomos acabar co actual sistema dual que prima ás grandes cidades sobre as medianas e pequenas e que valora á cidadanía en función do tamaño da poboación en que reside. Hai que establecer parámetros obxectivos (poboación como básico) e definir factores compensadores para os municipios con maiores necesidades sociais ou algún tipo de afección territorial. A cantidade que os concellos reciben do Estado debe ser transparente, de fácil cálculo, comprobábel e estábel. Incremento das transferencias das Comunidades Autónomas, de maneira que se garanta a suficiencia financeira pola asunción de competencias autonómicas, cuxa prestación débese garantir con criterios de calidade e tendo en conta o custo efectivo. Co fin de que se cumpra o principio constitucional de autonomía local, é imprescindible que os municipios sexan autónomos financeiramente; para iso, ademais de valorar adecuadamente os servizos que están sendo asumidos polos concellos, hai que modificar as transferencias destinadas polas Comunidades Autónomas aos municipios de tal forma que sexan incondicionadas, non finalistas. As denominadas PICA deberán asemellarse en canto á súa formulación e tipoloxía ao pé que propomos.

2. A maior parte das cantidades transferidas polas Comunidades Autónomas aos concellos deben ser incondicionadas. Cremos nunha política fiscal progresiva que permita políticas redistributivas, posibilitando a potenciación dos servizos públicos e o tratamento económico diferenciado en función da renda. O actual espazo fiscal propio municipal leva consigo unha escasa capacidade de intervención dos gobernos locais, xa que a través das ordenanzas fiscais só é posíbel establecer tipos impositivos que se aplican sobre parámetros iguais para todas e todos, así como xerar algunhas ou todas as exencións contempladas na lei, exencións que sempre van en detrimento da cobranza. Por iso, esta organización política volve a incidir na ampliación do espazo fiscal local, aumentando a capacidade normativa municipal.
3. Aínda así, e sendo conscientes da discriminación económica que en concreto se aplica aos municipios co incumprimento do principio de suficiencia financeira para o exercicio do espazo competencial propio. A Marea de Vigo comprométese a espremer as marxes legais co fin de mellorar a xestión económica municipal procurando o incremento dos ingresos de forma xusta e solidaria, así como apostando por medidas de control do gasto mediante a mellora da xestión e a potenciación do aforro. Para isto:

Na xestión dos ingresos

1. facilitaremos o pagamento dos distintos impostos municipais, mediante a creación de novos sistemas que permitan distribuír o total dos mesmos ao longo do ano, aplicando unha dedución sobre o total anual.
1. Aplicaremos bonificacións no IBI ás familias numerosas en función do valor catastral das vivendas e do número de membros da unidade familiar.
2. En canto a lei nolo permita, estableceremos recargas no IBI de vivendas e solares baleiros que irán do 100 ao 200% en función do tempo de retención do ben.
3. Estableceremos reducións no ICIO e IBI a favor das construcións que incorporen sistemas para o aproveitamento térmico ou eléctrico da enerxía solar por autoconsumo.
4. Utilizaremos as posibilidades que nos outorga a lexislación para penalizar a especulación a través de incrementos dos tipos a aplicar no imposto de plusvalía nos alleamentos que se produzan nos primeiros anos de posesión da propiedade.
5. Cumpriremos a directiva comunitaria de corresponsabilidade fiscal á hora de definir taxas que graven a produción de residuos, establecendo desgravacións e/ou exencións polo desenvolvemento de políticas ambientais positivas.
6. Procuraremos establecer prezos públicos por acceso e participación en actividades municipais ou servizos en función de criterios de renda co fin de favorecer que quen máis teñen contribúan co custo real do servizo, mentres que os de menor nivel de renda se beneficien de prezos inferiores. Desde a asunción do demagóxico do “todo gratis” estableceranse taxas e prezos públicos coherentes, aínda que posibilitando o acceso aos servizos daqueles colectivos ou individuos con menor nivel de renda. Dado o escaso espazo fiscal propio, procuraremos a busca de recursos económicos alternativos mediante a xestión do patrimonio municipal.
7. Potenciaremos os servizos de inspección tributaria para facer realidade a máxima que di que se pagan todos os que deben, a maioría terá que pagar menos. Este esforzo inspector centrarase fundamentalmente sobre o IAE, o ICIO e as taxas por ocupación do dominio público.

8. Aplicaremos á xestión de tributos ás novas tecnoloxías, tanto coa implantación ou mellora da cartografía dixital, como coa simplificación do procedemento administrativo e a xeración da posibilidade de pagamento telemático de impostos, taxas e prezos públicos.
9. Elaboraremos censos de vivendas e solares baleiros.

Na xestión dos gastos

Aplicaremos medidas de redución do gasto corrente mediante a posta en marcha de actuacións encamiñadas ao aforro. Investir en implantación de novas tecnoloxías co fin de automatizar procesos que xeren aforro, como:

10. Implementación de redes de fibra propia que permitan o custo cero da telefonía interna e permitan a conexión das diversas oficinas e servizos municipais.
11. Implantación de sistemas centralizados de control domótico de edificios para posibilitar o control a distancia e o aforro enerxético.
12. Potenciaremos que as novas dotacións públicas locais se constrúan cun alto nivel tecnolóxico para facer posíbel o exposto máis arriba. Así como adecuación paulatina dos edificios antigos.
13. Implantaremos sistemas de compras centralizados co fin de obter mellores prezos dos provedores.
14. Traballaremos o deseño do novo equipamento que se constrúa baixo o prisma de reducir os seus gastos de mantemento futuro: estudo detallado das circulacións, localización dun punto único de control e vixilancia, estudo dos materiais desde a perspectiva de durabilidade, fácil substitución e limpeza, instalacións enerxéticas de baixo consumo, control domótico de instalacións, etc.
15. Utilizaremos fórmulas de organización municipal que reduzan os gastos de xestión.
16. Aplicaremos medidas de control enerxético para reducir os consumos de auga, gas, electricidade, telefonía e carburantes en xeral.
17. Desenvolveremos campañas de concienciación cidadá encamiñadas a estender estas políticas de aforro á vida privada.

No marco de respecto aos dereitos laborais, potenciaremos a implicación dos traballadores e as traballadoras dos concellos no servizo público co fin de mellorar a eficacia dos mesmos e procurar a mellor atención á cidadanía.

No ámbito económico, A Marea comprométese a pór en marcha os instrumentos que posibiliten a aplicación de procesos participativos no relativo á política económica local. Para isto utilizaranse diversos instrumentos:

1. Celebración de Audiencias Públicas anuais co fin de achegar á poboación a complexidade do Orzamento Municipal, as súas características e os seus límites.
2. Posta en común das Ordenanzas fiscais coa representación da cidadanía: organizacións sociais, comunidades de veciños, sindicatos e empresariado, Consello Económico e Social.
3. Realización de experiencias participativas no deseño de espazos urbanos a través das Asembleas de Barrio, de Distrito nos municipios máis pequenos.
4. Deseño participado de equipamento municipal co público futuro usuario.

3.1 INTEGRACIÓN LABORAL

Garantir que ningunha persoa quede fóra do acceso ao mundo laboral e achegar as medidas necesarias para asegurar que todos e todas teñan as mesmas oportunidades de acceso, así como as mesmas condicións de trato unha vez dentro.

3.1.1: Desenvolver un estudo de situación do desemprego, grupos de risco de exclusión, e de situación das empresas.

3.1.2: Fomento e potenciación do cooperativismo e a economía solidaria, con especial atención á xuventude, maiores de 40 anos e mulleres.

3.1.3: Desenvolver un estudo de actividades para a integración laboral.

3.1.4: Desenvolver un estudo de situación do desemprego, grupos de risco de exclusión, e de situación das empresas.

3.1.5: Compatibilidade da xornada laboral e a persoal.

3.2 PROMOCIÓN DA ACTIVIDADE ECONÓMICA

3.2.1: Estudo para a viabilidade de novos negocios e elaboración dunha listaxe de locais dispoñíbeis.

3.2.2: Desenvolvemento de feiras de artesanía local, comercio xusto, asociacións e cooperativismo.

3.2.3: Promoción da actividade no sector terciario: fomento da agricultura ecolóxica.

3.2.4: Detección de novos nichos de emprego e creación dunha guía dos mesmos.

3.2.5: Proporemos e fomentaremos a reconversión ecolóxica e social dos diferentes sectores empresariais, especialmente o da construción e o turismo.

3.2.6: Facilitaremos a reindustrialización na cidade, pero sempre fomentando empresas eficientes, responsabeis, limpas e que aposten polo I+D.

3.2.7: Axudas a autónomos e PEMES

Coñecendo as limitacións do Concello nesta materia habería que valorar as seguintes opcións :

- Mellorar a información ás PEMES sobre as súas obrigacións e tamén posíbeis bonificacións fiscais.
- Asesoramento legal, financeiro as/os autónomas/os, PEMES e demais persoas emprendedoras.
- Facilitar os trámites administrativos necesarios para o inicio da actividade.
- Dispor de locais de propiedade municipal, que se aluguen a prezos razoábeis, as/os emprendedoras/es.
- Converter a planta baixa do Auditorio nun espazo de *coworking* municipal.

- Ampliar a liña de axudas económicas directas, sobre todo en actividades con especial interese polos seus aportes en materia social, de saúde e medio ambiente.

3.3 RECURSOS FINANCIEROS

3.3.1: Iniciación do procedemento para a creación dunha Caixa de Aforros Municipal.

3.3.2: Apoio decidido pola utilización das entidades financeiras sen ánimo de lucro, (como COOP57, FIARE Banca Ética ou outras).

3.3.3: Negociaremos para chegar a un acordo financeiro coa cooperativa de crédito Caixa Rural Galega, por ser a única entidade financeira con capital 100% asentado no noso territorio nacional.

3.3.4 Comprometémonos a que o concello deixe de traballar con entidades financeiras que executen desafiuzamentos de primeiras vivendas ás veciñas ou veciños de Vigo e a súa área metropolitana.

3.3.5: Valoraremos a posibilidade e a viabilidade de creación dunha moeda local.

3.3.6: Apoio e difusión de alternativas populares como “Banco de Horas”, mercado de “TROCO”, Moedas socias, etc.

3.3.7: Apoio á creación dunha Caixa de Crédito Virtual Mutuo.

3.4 CRITERIOS AMBIENTAIS NAS EMPRESAS

3.4.1: Revisión da ordenanza para a creación e apertura de novas empresas, con vantaxes fiscais para as ecoeficientes.

3.4.2: Incorporación dos criterios de ecoeficiencia na xestión das empresas.

3.4.3: Control do cumprimento da legalidade en materia ambiental.

3.4.4: Fomento, publicidade e formación e xestión de boas prácticas ambientais.

3.5 PLAN MUNICIPAL PARA A CREACIÓN DE EMPREGO

Plan Municipal e Formación para os desempregados sen subsidio, que poida dar cobertura aos parados e paradas da nosa cidade, baseado na creación dun posto de traballo dependente dos concellos (axuda á dependencia, empregos de proximidade, apoio a servizos municipais, etc.).

Complementariamente a este plan teremos outras propostas:

3.5.1: Desenvolvemento das escolas - taller e das casas de oficios como instrumentos de inserción xuvenil, mellora da cualificación profesional e apoio á consecución do patrimonio público.

3.5.2: Crear un fondo de investimento local para o emprego que lles dea prioridade aos proxectos sociais e dean traballo a persoas en risco de exclusión, mulleres e xente moza.

3.5.3: Impedir que se contrate por medio de ETTS en todas as obras, servizos ou actuacións no que participe o

concello.

3.5.4: Para todos os proxectos de obras e servizos realizados por ou para o concello será preceptivo un informe previo de impacto social e sobre o emprego.

3.6 XESTIÓN DE INGRESOS

Propomos que o sistema fiscal sexa xusto, que pague máis o que máis ten, e que o gasto público sexa dirixido e controlado polos cidadáns: unha fiscalidade progresiva e xusta, un financiamento suficiente.

Comprometémonos a espremer as marxes legais co fin de mellorar a xestión económica municipal procurando o incremento dos ingresos de forma xusta e solidaria, así como apostando por medidas de control do gasto mediante a mellora da xestión e a potenciación do aforro.

Para acadar tales retos nosas actuacións serán as seguintes:

3.6.1: Participación nos tributos da comunidade, na perspectiva da asunción de novas competencias cuxa prestación débese garantir con criterios de calidade e tendo en conta o custo efectivo.

3.6.2: Reivindicar ante o resto das administracións, as transferencias e recursos necesarios para o desenvolvemento dos Servizos Sociais municipais e a xestión pública da Lei de Dependencia.

3.6.3: Avanzar na definición de novas figuras impositivas municipais que graven realmente a utilización do solo, subsolo e voo, o espazo radioeléctrico, a ocupación da vía pública, a banca...

3.6.4: O financiamento de Taxas e Prezos Públicos deben ir vinculados á discriminación e estímulos negativos ou positivos a certos consumos ou certa progresividade e reflexo da capacidade económica do contribuínte.

3.6.5: Facilitar o pagamento dos distintos impostos municipais, mediante a creación de novos sistemas que permitan prorratear o total dos mesmos ao longo do ano, aplicando unha dedución sobre o total anual.

3.6.6: En canto a lei o permita, establecer recargas no IBI de vivendas e solares baleiros (24.000 na nosa cidade) que irán do 100 ao 200% en función do tempo de retención do ben. Gravar a retención do solo urbano privado con fins especulativos.

3.6.7 Utilizar as posibilidades que nos outorga a lexislación para penalizar a especulación a través de incrementos dos tipos a aplicar no imposto de plusvalía nos alleamentos que se produzan nos primeiros anos de posesión da propiedade.

3.6.8: Esixiremos a regulación do pagamento obrigatorio de Impostos (IVTM), vinculado exclusivamente ao lugar de residencia ou traballo. Posibilidade de aumentar a tributación dos vehículos máis luxosos e tamén dos máis contaminantes.

3.6.9: Revisión exhaustiva de todos os impagamentos tributarios, especialmente o do IBI das propiedades da igrexa e da banca, despois de tal revisión, realizaranse os trámites pertinentes para que o seu pagamento sexa esixido de

maneira inmediata.

3.6.10: Farase un listado público dos bens inmóbeis que estean exentos do pagamento do IBI, coa localización na cidade e o motivo de tal exención .

3.6.11 Pagamento de multas e imostos municipais proporcionais ao nivel de renda.

3.6.12: Cumprir a directiva comunitaria de corresponsabilidade fiscal á hora de definir taxas que graven a produción de residuos, establecendo desgravacións e/ou exencións polo desenvolvemento de políticas ambientais positivas.

3.6.13: Dado o escaso espazo fiscal propio, procurar a busca de recursos económicos alternativos mediante a xestión do patrimonio municipal.

3.6.14: Potenciar os servizos de inspección tributaria e loita contra a fraude fiscal.

3.6.15: Mellorar a xestión de tributos coas novas tecnoloxías.

3.6.16: Elaborar censos de vivendas e solares baleiros.

3.6.17: Mellorar a información ás PEMES sobre as súas obrigas e posibilidades de axudas fiscais.

3.6.18: Publicar na web do concello, co maior detalle que permita a legalidade vixente, toda a información sobre os ingresos e a súa xestión: nivel de ingresos acadado, detalle por impostos e taxas, as actuacións que se fagan para acadar máis ingresos.

3.7 XESTIÓN DE GASTOS

A progresividade dos tributos constitúe un dos elementos do seu carácter redistributivo, pero ademais é preciso que o gasto público se oriente cara aos sectores máis febles. Nunha época de crise como a que vivimos, a racionalización e transparencia do gasto son esenciais para os concellos. Desenvolveremos unha política de gasto auster, pero que priorice os servizos públicos e a inversión para a creación de emprego.

3.7.1: Implantación e aplicacións de compras centralizadas onde se obteñan os mellores prezos dos provedores, baseadas nunha central de compras, no que se recollan os catálogos e as ofertas, cualificándoas non só en función do custo económico, senón tamén seguindo criterios ecolóxicos e de relevancia social.

3.7.2: Reducir os consumos de auga, gas, electricidade, telefonía, carburantes, materiais, vestimenta, etc. con medidas de aforro enerxético e rigoroso celo no coidado dos materiais.

3.7.3: Traballar o deseño do novo equipamento que se constrúa baixo o prisma de reducir os seus gastos de mantemento futuro.

3.7.4: Utilizar fórmulas de organización municipal que reduzan os gastos de xestión.

3.7.5: Desenvolver campañas de concienciación cidadá encamiñadas a estender estas políticas de aforro.

3.7.6: Potenciar a implicación dos traballadores e as traballadoras dos concellos no servizo público, co fin de mellorar a

eficacia dos mesmos e procurar a mellor atención á cidadanía.

3.7.7: Publicar na web do Concello, co maior detalle que permita a legalidade vixente, toda a información sobre os gastos e a súa xestión: gastos realizados, gastos aprobados e pendentes, actuacións que se fagan para baixar os gastos (as que se fagan e que se conseguiron).

3.7.8: Auditar e renegociar o convenio co Celta SAD para a remodelación do Estadio de Balaidos. Coa proposta concreta de asinar un convenio no que o Celta SAD pagaralle ao Concello unha cantidade non inferior ao 5% do seu orzamento anual. Esta fórmula colaborativa sería a máis xusta para facer de Vigo e do Celta un proxecto común, solidario e recíproco, asegurando así o retorno do investimento dos recursos públicos cedidos ao beneficio dunha empresa privada.

3.8 CUESTIÓNIS FISCAIS DE POLÍTICA MUNICIPAL PARA PREPARAR VIGO ANTE O TEITO DO PETRÓLEO (PEAK OIL)

A Marea de Vigo propón accións concretas para preparar Vigo en cuestións fiscais ante o teito do petróleo como son:

3.8.1: Reforma xeral dos tributos e taxas municipais para favorecer a transición enerxética. Revisar todos os tributos municipais para penalizar aquelas actividades que obstaculicen a transición enerxética, e rebaxar ou anular as taxas a aquelas que a favorezan.

3.8.2: Reforma tributaria a prol do comercio de proximidade. Reducir a fiscalidade aos comercios de proximidade e pequenas tendas, sobre todo de alimentación e produtos necesarios.

3.8.3: Reforma tributaria a prol do teletraballo. Favorecer fiscalmente as empresas que faciliten o teletraballo para evitar o desprazamento dos seus traballadores.

3.8.4: Medidas fiscais para desincentivar a adquisición de novo equipamento. Favorecer fiscalmente o alugueiro e compartición de equipamento como alternativa á venda, e para favorecer a ampliación da vida útil dos produtos e maquinaria.

3.8.5: Reforma normativa a prol da venda local de alimentos autoproducidos. Eliminar atrancos burocráticos e fiscais á venda en mercados locais de excedentes de alimentos autoproducidos.

3.8.6: Reforma tributaria para desincentivar o uso de vehículos privados. Aumentar de maneira importante as taxas de vehículos a motor para os coches, con excepcións debidamente xustificadas cando non exista alternativa de transporte municipal.

3.8.7: Adaptación xeral tributaria ao sistema de moeda local. Aceptar o pagamento dos impostos municipais na moeda complementaria municipal.

3.8.8: Reforma tributaria para o fomento do consumo local. Penalizar a publicidade de marcas e empresas non locais, dando prioridade ás locais. Fomento dun cambio cultural con respecto ao consumo.

3.8.9: Exección ou rebaixa do IBI (Imposto sobre Bens Inmóbeis) e ICIO (Imposto sobre Construción, Instalación e Obras) para proxectos a prol da resiliencia como tamén exección total (ou cando menos unha rebaixa moi importante) tanto do ICIO aplicábel a aquelas obras destinadas á reforma ou á construción de locais destinados a algún dos fins descritos nestas medidas (p.ex. a construción de centros para a resiliencia local), como do IBI a aquelas fincas que se destinen tamén directamente a algún dos usos que poida contribuír á resiliencia (p.ex. a súa incorporación ao banco de terras municipal ou o seu uso como horta comunitaria).

3.9 PROPOSTA ECONÓMICA E DE GOBERNO MUNICIPAL PARA PREPARAR VIGO ANTE O TEITO DO PETRÓLEO (PEAK OIL)

A Marea de Vigo propón accións concretas para preparar Vigo en cuestións económicas ante o teito do petróleo como son:

3.9.1: Orzamentos municipais pospetróleo.

Revisar os orzamentos e o nivel de endebedamento á luz dun contexto permanente de declive da actividade económica actual (medida polo PIB).

3.9.2: Investimento municipal pospetróleo.

Revisar todos os plans de investimento público municipal baixo un escenario permanente de petróleo caro, nomeadamente en aspectos como previsión de custos e de ingresos, así como de dispoñibilidade de materiais e usos previstos.

3.9.3: Recuperación dos mercados locais de alimentos.

Promover as feiras e mercados locais, sobre todo de alimentos. Nos xa existentes, promover que se aumente a súa frecuencia e extensión. Promover, sobre todo, a presenza de produtores/as locais. Promovela non só no núcleo urbano do municipio senón tamén nas parroquias rurais.

3.9.4: Sistema de crédito mutuo entre empresas.

Fomentar, coa colaboración das agrupacións de empresas e comerciantes locais, a creación dun sistema de crédito mutuo que palíe os efectos da actual falta de liquidez e a dependencia do sistema bancario.

3.9.5: Mapa dos recursos produtivos locais.

Identificar (mapear) os recursos locais e as capacidades locais de produción do Concello, especialmente dos produtos de primeira necesidade: alimento, auga, biomasa de utilidade enerxética, etc. Promover que se faga outro tanto nos concellos limítrofes para dispor tamén dun mapa de recursos a nivel máis comarcal.

3.9.6: Plan para asegurar os produtos críticos despois do petróleo.

Identificar os produtos críticos dos que carecerá Vigo a causa do fin do petróleo barato e estimular a súa produción local (ou dos seus substitutos) mesmo a partir de empresas municipais ou con participación de capital público municipal se fose necesario ou conveniente.

3.9.7: Comisión enerxética para avaliar as medidas municipais.

Da mesma maneira que se someten sistematicamente todas as propostas municipais a análises económicas e xurídicas antes de presentalas ao pleno, crear unha comisión que analice a racionalidade enerxética de calquera reforma da normativa municipal á luz do Teito do Petróleo.

3.9.8: Programa de novas empresas sustentábeis pospetróleo.

Promover a creación de empresas realmente —e non só nominalmente— sustentábeis e resilientes mediante un programa específico de posta en marcha deste tipo de empresas a partir dun ciclo de formación sobre o Peak Oil para os seus promotores.

Centrar os apoios do Concello ás iniciativas empresariais que demostren unha dependencia mínima do petróleo e unha máxima eficiencia e aforro enerxéticos, reducindo os destinados ás máis dependentes e menos eficientes. Incorporar unha avaliación de sustentabilidade e resiliencia fronte ao Teito do Petróleo ao proceso de selección de empresas de nova creación que poidan recibir asesoramento ou apoio do Concello.

3.9.9: Programa de reconversión de empresas para un futuro sen petróleo.

Fomentar a identificación e reconversión de empresas dependentes directa ou indirectamente do petróleo.

Elaborar unha guía para esa reconversión, subvencionar auditorías de dependencia enerxética, ofrecer asesoramento (de balde ou subvencionado) para o proceso de adaptación, etc.

Incorporar en paralelo medidas de redución de residuos nas empresas e nos produtos que estas vendan.

3.9.10: Programa de reorientación de empresas para o consumo local.

Fomentar a reorientación produtiva das empresas cara o consumo local e as necesidades internas de Vigo (nun primeiro nivel; despois da bisbarra, e finalmente, de Galiza), reavaliando a viabilidade das exportacións fóra do municipio en escenarios de custos irremediabelmente crecentes do transporte.

3.9.11: Programa de novas empresas para o consumo local.

Apoiar economicamente proxectos empresariais que fornezan produtos substitutivos aos importados.

3.9.12: Programa de novas empresas de servizos pospetróleo.

Favorecer a creación de empresas que fornezan aqueles servizos que, sendo de interese social, non impliquen elevados consumos materiais e de enerxía.

3.9.13: Sistema de moeda local.

Crear unha moeda complementaria local amparada polo Concello coa colaboración das agrupacións de empresas e

comerciantes. Ofrecer como referencia lexitimadora outras moedas locais que levan tempo funcionando (Totnes Pound, Ithaca Hours, Toronto Dollars, Sardex, Bristol Pound, etc.). Defender a súa utilidade para fornecer a liquidez das empresas con capacidade de producir pero escasas de financiamento (sistema de crédito mutuo).

3.9.14: Programa de apoio ao comercio e á distribución local.

Reforzar o comercio de proximidade, sobre todo o alimentario e de produtos de primeira necesidade. Contribuír ao establecemento de redes locais de abastecemento. Favorecer a apertura de comercios deste tipo de produtos nas parroquias rurais e nas urbanizacións periurbanas onde viva un número suficiente de persoas.

Eliminar os posíbeis apoios económicos que puidese haber aos centros comerciais non integrados dentro das cidades e dependentes do coche, derivándoos cara ao apoio ao comercio de proximidade.

3.9.15: Promoción da produción local de alimentos.

Definir todo o municipio como área de especial promoción agrícola-gandeira ecolóxica, e de cultivo e recolección de moluscos e de pesca artesanal. Reservar áreas para produción agrícola especialmente na contorna do núcleo urbano. Estudar as producións históricas nas que estaba especializado o concello.

3.9.16: Crear un banco de terras en zonas urbanas e perirurbanas para pór en contacto a propietarios de fincas potencialmente produtivas e a cidadáns e cidadás interesados/as na produción hortícola.

Esta produción podería atopar unha canle de venda nos mercados locais municipais.

3.9.17: A Marea de Vigo promoverá a utilización das enerxías renovábeis.

Estudarase a viabilidade para a creación dunha empresa municipal de xeración e distribución de electricidade e calor a partir de fontes renovábeis locais.

3.9.18: Programa de apoio á xeración eléctrica para autoconsumo.

Fomentar economicamente e burocraticamente a xeración eléctrica para autoconsumo, tanto de familias como de empresas e outras entidades e cooperativismo enerxético.

3.9.19: Plan de apoio ao aforro enerxético nas empresas.

Priorizar as axudas económicas ás empresas a que poñan en marcha plans de aforro enerxético ou que se teñan auditado enerxeticamente e teñan mostrado unha alta eficiencia enerxética.

3.9.20: Plan de innovación empresarial pospetróleo.

Estimular a innovación orientada ás oportunidades de negocio e emprego que xurdirán tras a Era do petróleo. Pór en marcha premios á mellor idea e/ou tecnoloxía ou ferramenta para o aforro enerxético e para a vida sen petróleo.

Divulgar esta información para que se incremente ao máximo o acceso e uso das citadas tecnoloxías ou ferramentas.

Favorecer a creación dunha rede de intercambio de coñecementos e de experiencias ligadas á adaptación ao Teito do Petróleo.

3.9.21: Divulgación das consecuencias económicas do Teito do petróleo.

Dar charlas a empresas de nova creación e ás xa existentes sobre o Peak Oil e as súas consecuencias, enfocándoas sobre todo ás consecuencias para os negocios e a economía local. Incidir no concepto de resiliencia.

Difundir e divulgar o problema do Teito do Petróleo mediante a organización, por exemplo, de xornadas dirixidas a todas as empresas de Vigo (recomendábel facelo por sectores) onde se dean a coñecer tanto o que é o Teito do

Petróleo como as súas consecuencias, explicando claramente os posíbeis escenarios aos que se enfrontarán.

3.9.22: Crear un banco de tempo municipal.

Crear un banco de tempo municipal de amplo alcance, complementario coa moeda local. Defender os seus beneficios sobre todo para mobilizar a parados, estudantes, xubilados, etc.

3.9.23: Promover as feiras de troco.

En conexión coas feiras locais de alimentos, co banco de tempo e mais co sistema de moeda local, promover a realización de encontros ou feiras onde a veciñanza poida trocar produtos, tarecos, ferramentas, móbeis, etc.

3.9.24: Programa formativo para a recuperación de produtos e materiais.

Ofrecer incentivos tamén para a recuperación de oficios que impliquen reparación, mantemento, reutilización e reciclaxe local de materiais e produtos usados. Integrar os puntos limpos do municipio con estes servizos, ofrecendo neles produtos reparados/reciclados de balde a persoas e institucións non lucrativas que os precisen.

3.9.25: Programa de formación profesional pospetróleo.

Fomentar a integración das persoas desempregadas, sobre todo as de longa duración, mediante obradoiros de emprego relacionados con novos oficios e servizos para a resiliencia.

3.9.26: Plan de apoio ao consumo de alimentos locais.

Apoio ás redes locais de distribución de alimentos, e ás cooperativas de consumo ecolóxico e local.

3.9.27: Novo plan de compras municipal en proximidade.

Revisar a política de compras municipais priorizando o abastecemento en mercados e produtores locais.

3.9.28: Plan de descentralización administrativa.

Facilitar ao máximo a administración municipal para que, promovendo a administración electrónica, os trámites poidan realizarse por medio de Internet facendo uso do DNIe.

3.9.29: Contabilidade do aforro das medidas pospetróleo.

En todas aquelas medidas nas que se traballe con fontes locais e resilientes, cuantificar o aforro para o municipio (e para os veciños) que implica usar esas fontes, como medio para demostrar que as medidas melloran, de feito, a economía do municipio nesta época de dificultades.

3.9.30: Revisar a política de compras municipais priorizando o abastecemento en mercados e produtores locais. Apoio ás redes e cooperativas ecolóxicas locais de produción e distribución de alimentos.

4. PLANIFICACIÓN DE MODELO DE CIDADE

A planificación urbana que propoñemos responde a unha sociedade de empregos concebidos hacia a estabilidade e a longa duración, ligados a un modelo productivo e de consumo responsable e ecolóxicamente sostible, que de garanta as necesidades básicas de toda a veciñanza, tanto na saúde, e dicir no estado completo de benestar físico, mental e social, como da autonomía para non ter que depender de outras persoas. Co obxectivo universal de ser partícipes de maneira satisfactoria da vida social, sen perigo ou risco para a integridade persoal. Sabendo que para cubrir tales necesidades e prioritario actuar coas seguintes propostas.

4. PLANIFICACIÓN DO MODELO DE CIDADE

4.1 XESTIÓN DO TERRITORIO E DO DESEÑO URBANO

4.2 VIVENDA

4.3 PATRIMONIO

4.4 INVESTIMENTO MEDIOAMBIENTAL

4.5 PROTECCIÓN ANIMAL

4.6 ENERXÍA

4.7 POLÍTICA MUNICIPAL EN MATERIA DE TRANSPORTE PARA PREPARAR VIGO ANTE O TEITO DO PETRÓLEO (PEAK OIL)

4.8 PLANIFICACIÓN URBANÍSTICA E DE HABITAT NA POLÍTICA MUNICIPAL PARA PREPARAR VIGO ANTE O TEITO DO PETRÓLEO (PEAK OIL)

4.1 XESTIÓN DO TERRITORIO E DO DESEÑO URBANO

A teoría científica da Ordenación do Territorio considera ó territorio como recurso do que se debefacer un uso racional en función dos obxectivos propostos.

Contra o dogma da política liberal da liberdade de mercado para tódalas actividades económicas, érguese a proposta do Desenvolvemento Sostible que implica a necesidade dunha planificación das actividades económicas – recuperar a cultura do

plan- en función da recuperación, conservación e mellora do medio ambiente e de acadar unha maior calidade de vida e garantir esa calidade para as xeneracións futuras.

A ordenación do territorio, o uso racional dos recursos non renovables, a conservación da biodiversidade e o control da contaminación do aire, da auga e do solo, son os instrumentos básicos para a planificación do desenvolvemento sostible. Esta planificación require a elaboración de dous plans concertados entre sí: o Plan de Ordenación do Territorio e o Plan Estratéxico de Desenvolvemento. Plan Estratéxico de Desenvolvemento. Vigo ocupa unha posición central e privilexiada dunha

euorexión, “O Eixo Atlántico” que abrangue Galicia e o Norte de Portugal ata Oporto. O porto de Vigo é o máis importante desta “euorexión”, e pola súa produción pesqueira o primeiro do Estado. Unha prioridade para o desenvolvemento desta euorexión require un forte impulso as comunicacións ferroviarias interiores e co resto da Península e Europa.

O Plan Estratéxico non sólo considera a dimensión física do territorio senon tamén a complexidade socioeconómica e política, proporcionando unavisión integral da realidade urbán. Pode definirse como unha forma sistemática de manexar o cambio, sentando as bases dunha actuación integrada a longo prazo. Preténdese involucrar ós axentes sociais e económicos locais ó longo de todo un proceso.

Dende unha óptica de esquerdas, o Plan Estratéxico deberá asumir como obxetivos non tanto a “competitividade” como a cohesión social e a mellora da calidade medioambiental, articulándose para elo con plans e accións socioeconómicos e urbáns de distinta escala, sin perder o carácter estratéxico -plantexar problemas críticos, oportunidades e problemas a desenvolver no futuro- e desenvolvemento das potencialidades e recursos propios nun marco de responsabilidade ecolóxica.

4.1.1: Un novo plan de ordenación urbanística municipal.

Impulsaremos a creación dunha nova planificación urbanística como función pública ao servizo da cidadanía asegurando a debida protección ao solo para a utilización da colectividade, ampliando o de uso primario e o non urbanizábel para garantir un medio natural para desfrute de todas as persoas.

4.1.2: Unha ordenación moito máis que no ámbito local.

Promocionaremos unha cidade compacta fronte á cidade difusa, propoñendo a planificación territorial con enfoque supramunicipal, que debe conseguir un reequilibrio territorial, os niveis de codecisión, preservación e conservación do medio natural.

4.1.3: A paisaxe, unha achega de racionalidade.

Actuaremos de maneira significativa na necesidade de vincular a paisaxe e o territorio. Planificaremos desde o coñecemento paisaxístico como elemento configurador de dinámicas territoriais.

4.1.4: Adecuación do parque de castrelos coma principal parque da cidade.

A Marea de Vigo aposta por contar con parques axardinados de calidade, investindo principalmente (pola súa dimensión e localización) na recuperación do Parque de Castrelos, o cal será o buque insignia de Parque da Cidade.

Actualmente o parque que Castrelos está completamente desatendido por falta de planificación e xardineiros. Esta situación agravouse co recente asfaltado.

É de seu contar con zonas verdes tratadas e coidadas, onde os cidadáns poidan pasear ou simplemente gozar tombados ao sol.

Na liña programática da Marea, eses coidados deberán realizarse por empregados públicos do Concello. Empregos creados directamente polo Concello dun xeito público e transparente.

4.1.5: Non a máis grandes centros comerciais na cidade.

Desde a MdV consideramos que o número de grandes áreas comerciais na cidade sobrepasan os que debería de haber para facer sustentábel o comercio de proximidade. Facendo uso da certeza de que o pequeno comercio é un dos principais impulsores do emprego, non permitiremos ningunha concesión de nova licenza a estas grandes áreas.

4.1.6: Auditoría externa da xerencia de urbanismo.

O Concello de Vigo arrastra unha escura sombra arredor do urbanismo e do PXOM. Por esta razón, a Marea de Vigo solicitará a realización de dúas auditorías externas e independentes da Xerencia de Urbanismo para depurar responsabilidades políticas e atallar calquera dúbida sobre a legalidade do urbanismo da cidade e sobre o propio modelo de urbe, lonxe da especulación e do “trato/cazo dos amigos”.

4.1.7: Cidade da xustiza.

É necesario dotar de medios os xulgados de Vigo, para isto necesitamos a cidade da xustiza. Vigo é o partido xudicial de Galicia con máis asuntos e o que menos xulgados e medios dispón, se facemos unha relación asuntos/xuíces ou cidadáns/xulgados. A mellor maneira de que as/os viguesas/es teñamos unha xustiza rápida e eficaz é dotar de medios os nosos xulgados.

4.1.8: Recuperación do solar da metalúrxica para crear un parque público.

Recuperación do solar da metalúrxica, actualmente en estado de abandono e cun plan de edificación de torres abusivo para unha zona que carece de zonas verdes, para crear un parque público .

4.1.9: Recuperación da fachada marítima do Berbés para uso público.

Recuperación da fachada marítima do Berbés (actualmente pechada por naves obsoletas) para uso público e dotar á zona dunhas piscinas de auga de mar para recuperar o uso cidadá do baño estival no centro.

4.1.10: Acceso público á Illa de Toralla.

Acceso público á Illa de Toralla a pé e en bicicleta.

4.1.11: Rehabilitación da Panificadora.

- * Conservación e rehabilitación íntegra de todos os espazos, sen cambiar as súas características estruturais.
- * Reutilización como espazo público e aberto con titularidade pública, estando de forma continuada á disposición e servizo da cidadanía.
- * Declaración como BIC (Ben de Interese Cultural) e incorporación ao conxunto histórico e artístico do Casco Vello.
- * Debate público, porque a cidadanía debe protagonizar o proceso de rehabilitación, que sexan os seus intereses, inquiredanzas e necesidades as que determinen os vindeiros usos.

4.1.12: Por un novo uso do Verbum.

A escasa actividade cultural e lúdica do Verbum precisa unha reformulación. Por iso a Marea de Vigo propón transformar o Verbum nunha casa da cultura ao servizo da creatividade moza. Por este motivo tamén reclamaremos que o Verbum se pase a chamar O Tiro das Artes, en xusta memoria á toponimia tradicional posto que é un microtopónimo practicamente desaparecido.

4.2 VIVENDA

A vivenda é un dereito constitucional de toda a cidadanía, polo que desde o concello traballaremos para facer posible o acceso á mesma de amplos sectores cidadáns, especialmente dos máis desfavorecidos e con máis dificultades de acceso á mesma, un sector cada día máis amplo na configuración socioeconómica da nosa cidade.

Actualmente, e gracias as políticas pactadas nas diferentes administracións, a capacidade de intervención do concello no mercado inmobiliario é moi limitada, xa que, ademais de non contar con capacidade legislativa, o concello de Vigo non dispón do patrimonio de chan imprescindible para desenvolver programas de vivenda protexida en cantidades considerables.

Para favorecer esta intervención sería necesario modificar tanto a Lei Básica do Chan como as leis autonómicas, con dous obxectivos: por unha banda, aumentar a porcentaxe de aproveitamentos lucrativos como cesiones obligatorias aos concellos e, por outro, incrementar a porcentaxe obrigatorio de vivendas protexidas a desenvolver polos promotores, tanto públicos como privados. A proposta da Marea baséase en dous principios que aínda que parezan obvios hai que seguir remarcando:

Por unha banda a constatación de que o problema de acceso á vivenda non está en absoluto relacionado co de construción de máis vivenda e máis en en Galicia no 2011 había 299.396, e case desas 300 mil vivendas baleiras

existentes en Galicia, máis de 75 mil sexan construídas na última década, coincidindo coa burbulla inmobiliaria, e outras 27 mil correspondan á década dos noventa. É dicir, máis dun de cada tres inmuebles baleiros de Galicia son novos ou case novos. Polo tanto quen pense que o PXOM que o PP e o BNG que plantea a duplicación do parque de vivendas existentes en Vigo (onde hai máis de 18.000 vivendas baleiras) solucionaría o problema da vivenda caería na negación deste feito que está a acontecer en tódolos puntos da xeografía española, a ecuación +vivenda=-precio non é somentes falsa senón que resposta ós intereses do chamado sector do ladrillo. A marea será especialmente belixerante con este modelo de planificación urbanística baseado na hiperconstrucción e na especulación inmobiliaria

Doutra banda é necesario abordar a reforma da lexislación para conseguir a suficiencia financeira dos entes locais o que permitirá un mellor control e planificación do desenvolvemento urbanístico por parte dos concello, e dicir, é necesario cambiar o modelo en materia de vivenda, pasando dun enfoque excesivamente centrado na oferta, para facer realidade políticas de xestión da demanda. Desde esta perspectiva, as políticas pretenden axustarse ás necesidades reais da cidadanía e non que sexa esta a que se adapte ao que o mercado ofrece. E neste marco poderase determinar en cada momento cal é a forma máis apropiada para garantir o dereito á vivenda dependendo das necesidades de cada cidadán ou colectivo: aluguer ou compra, grado de protección da vivenda, rehabilitación ou construción, etc.

4.2.1 Posta en práctica de medidas para a utilización das vivendas baleiras.

- Co fin de favorecer a posta no mercado das vivendas desocupadas, (máis de 18.000 en Vigo segundo o INE do ano 2011) o tipo impositivo destas no Imposto sobre Bens Inmóbeis será o xeral incrementado nun 50%. Para a efectividade desta medida, crearase un rexistro municipal de vivendas desocupadas ou se establecerán aqueles outros mecanismos que dispoña a lexislación aplicábel na materia.
- Crear ferramentas para sancionar as entidades financeiras, sociedades de xestión de activos e persoas xurídicas con vivendas baleiras.
- Regular a expropiación do uso de vivendas baleiras ás entidades financeiras que desafiúzan a familias en risco de exclusión social.
- Posta en marcha de Oficinas en defensa da vivenda desde a administración para previr, intermediar e protexer ás familias en risco de desafiuzamento.

4.2.2 Garantir a función social da vivenda, garantindo o acceso en alugueiro de vivendas desde o control público e o interese xeral

- Faremos unha auditoría pública da vivenda, para saber se as vivendas do noso territorio son dignas e adecuadas. Realizar políticas de xestión de solo público para a construción de vivendas protexidas, mediante o uso das figuras legais que sexan precisas.
- Impulsar Pactos pola Vivenda entre todos os sectores, públicos e privados, para posibilitar a construción de vivendas de protección oficial e o acceso ás mesmas de amplos sectores cidadáns.
- Posta en marcha dun Plan de Vivenda Municipal de Alugueiro, a prezos accesíbeis, a través dun servizo de bolsa

de alugueiro que xestione a oferta e a demanda de arrendamento de vivendas no noso municipio, a través da EMV.

- Este servizo garantirá aos arrendadores un seguro multirisco, garantía de pagamento de rendas e todas as xestións de alugueiro da súa vivenda e aos arrendatarios, un contrato supervisado polo Concello e as mellores condicións económicas, así como a tramitación de axudas e subvencións.

4.2.3 Esixencia e vixilancia de criterios medioambientais na nova construción.

Esixencia de adopción de medidas correctoras na realización de obras para eliminar ou reducir o impacto ambiental durante a fase de construción.

Apostar polo desenvolvemento de vivendas saudábeis. A construción de novas vivendas debe contemplar o cumprimento das condicións adecuadas de confort e aforro enerxético: orientación, calefacción solar, illamento térmico, etc.

4.2.4 Fomentar a través da formación, charlas, conferencias, etc., a rehabilitación sustentábel.

- Realizar plans de reforma das vivendas antigas (Casco Vello, Bouzas, Calvario...) para facer posíbel que contén con ascensores e unhas condicións de habitabilidade adecuadas. Proxectos para os que se promoverán acordos coas Comunidades Autónomas e as comunidades de propietarios.
- Elaborar un plan de conservación de vivendas e edificios onde se establezan medidas efectivas para obrigar o cumprimento das ordenanzas referidas a adecentamento de fachadas, etc.
- Elaborar un plan de mellora da paisaxe urbana onde se inclúan; corrección dos impactos estéticos: medianeiras, patios de luces exteriores, igualación de cornixas, bufardas, materiais indebidos, etc.

4.2.5 Apoio fiscal e económico a rehabilitacións sustentábeis.

Facer un estudo para coñecer e valorar a demanda de vivenda existente na mocidade e por familias monoparentais na nosa cidade, e despois realizar plans específicos para facilitar o seu acceso á vivenda.

Promover a vivenda en alugueiro, autoxestionada por cooperativas para a súa construción, como forma de acceso a unha vivenda para o colectivo xuvenil e outros con especiais dificultades.

4.3 PATRIMONIO

4.3.1 Rexistro exhaustivo de todos os bens de patrimonio municipal.

Facer un inventario do patrimonio do concello e crear un rexistro público e transparente no que se indique cal son os bens dos que dispón o concello, cal é o uso que se dá deles e en que estado se atopan.

4.3.2 Plan de usos e mantemento.

Dado o escaso espazo fiscal propio é importante procurar a busca de recursos económicos alternativos mediante a xestión do patrimonio municipal.

Polo que é necesario facer uso de toda as instalacións propiedade do concello en proxectos que lle dean réditos aos cidadáns, como por exemplo crear centros de traballo cooperativo ou espazos de *coworking* onde se crea un espazo común de traballo para autónomos ou pemes que funcionarían ademais como centro de innovación social e de dinamización a través das actividades e as sinerxias creadas polos *coworkers*.

Manter en bo estado e rehabilitar todo o patrimonio municipal á parte dunha obriga coa historia desta cidade, moi mermada no pasado onde debido a un afán de “modernidade” perdimos edificios tan emblemáticos como o edificio Rubira, e tamén unha forma de crear riqueza para a cidade e os seus cidadáns.

4.3.3 Estudo e difusión do patrimonio.

É necesario pór en valor o patrimonio preexistente e actualmente ameazado (edificacións, fontes, cruceiros...), fomentando iniciativas culturais que impulsen o desenvolvemento e o coñecemento do patrimonio cultural, arquitectónico e ambiental dos municipios como elemento xerador de emprego e riqueza.

4.3.4 Formación para a súa conservación.

É imprescindible involucrar aos cidadáns na conservación do patrimonio de Vigo, para o cal o concello deberá crear e promover actividades, cursos, charlas... sobre a importancia de conservar o patrimonio da cidade, empezando por dar charlas no colexios para que desde pequenos vaíamos creando conciencia da importancia de protexer e manter o noso patrimonio tanxíbel e intanxíbel.

4.4 INVESTIMENTO MEDIOAMBIENTAL

O medio natural de Vigo sofre severos impactos ambientais como consecuencia do descoñecemento manifestado por tódalas corporacións municipais habidas nos diferentes gobernos municipais respecto á lexislación destinada á protección do medio ambiente. Son innumerables exemplos ó respecto. Esta situación é reversible en moitos casos se adoptan políticas decididas de recuperación e conservación do medio ambiente.

A maior parte do monte no noso concello é monte veciñal en man común. Este monte está profundamente degradado pola construción de infraestruturas: autopista Rande-Puxeiros, Puxeiros-Val-Miñor, e ameazado polo segundo cinturón. Esta degradación é consecuencia de que as avaliacións de impacto ambiental (AIA) das obras realizadas foron moi deficientes. É responsabilidade da administración municipal a defensa ambiental do territorio. Sen embargo un aspecto que contribuíu de xeito importante á deficiencia das AIA foi a falla de interese mostrado dende o concello na valoración ambiental dos proxectos, e o non facilitar ós veciños e veciñas o coñecemento dos aspectos ambientais dos proxectos que poderían afectarlles na fase de información pública.

Outros factores de degradación son os incendios forestais, os vertedoiros, a plantación de especies autóctonas, a praga da acacia, etc.

Outro aspecto importante na xestión do monte é a conservación do sistema hídrico constituído polas fontes, mananciais e canais de regadío. Todo este sistema constitúe, ademáis dun importante patrimonio histórico e etnográfico, un recurso imprescindible tanto para o aproveitamento da auga, como para controlar e regular a escorrentía. O abandono e descoñecemento deste sistema ocasiona importantes problemas de erosión, afundimentos do pavimento e inundacións cando se urbaniza unha zona sen ter en conta ditos canais de drenaxe.

4.4.1 O patrimonio natural e os espazos verdes.

Incrementaremos, protexeremos e promocionaremos o bo uso do patrimonio natural e os espazos verdes, porque consideramos unha componente funcional que mellora a paisaxe urbana e a calidade de vida e inflúen na creación de microclimas que suavizan as temperaturas e permiten a diminución do consumo enerxético, ademais de facilitar a recarga dos acuíferos, a protección respecto o polbo, o ruído e ser refuxio da fauna urbana, especialmente a das aves.

4.4.2 A identificación dos lugares naturais e hídricos de interese.

Sinalizaremos adecuadamente a localización das fontes existentes, canais de rego, mananciais, cintos verdes, enclaves paisaxísticos destacados, etc.

4.4.3 A Agricultura ecolóxica, unha aposta segura.

Impulsaremos a promoción da agricultura ecolóxica, mediante a defensa da explotación familiar e por medio de novas técnicas agrarias cuxo obxectivo esencial e a obtención de alimentos con todas as súas propiedades naturais.

4.4.4 Especial interese pola contaminación electromagnética.

Aplicando o principio de precaución no terreo de contaminación electromagnética avogamos por que se compartan as infraestruturas de emisión, repetición e recepción harmonizando as normas en toda a UE para evitar os posíbeis efectos non desexados na saúde. Tamén nesta materia faremos estudos técnicos co fin de ordenar, situar, con criterios técnicos e urbanísticos, e racionalizar a implantación destas infraestruturas, así como asegurar un elevado nivel de protección para a saúde das persoas.

4.4.5 Mobiliario urbano sustentábel.

Avogaremos pola utilización do mobiliario urbano, feitos prioritariamente de materiais reciclados, reutilizados e reutilizábeis, tanto en útiles de ocio, iluminación, seguridade, peche, etc

4.4.6: O monte veciñal con valor engadido.

Apostaremos e apoiaremos a xestión do monte veciñal en man común baseada en criterios de desenvolvemento do monte ecoloxicamente sustentábel, na liña das propostas aprobadas pola Organización Galega de Montes de Man Común. Proporemos ampliacións e melloras do convenio existente entre o concello e as comunidades de montes.

Promoveremos a recuperación dos nosos montes, con especies autóctonas mediante un plan sustentábel que permita ao mesmo tempo a creación de emprego e busque a eliminación de especies foráneas agresivas introducidas

unicamente polo seu beneficio económico.

4.4.7: Por unha cidade libre de alerxias.

O Concello promoverá nos espazos públicos (rotondas, rúas, parques, xardíns...) o uso de plantas que non produzan pole, para diminuír e suavizar os procesos alérxicos da poboación. Para isto adoptaranse as seguintes medidas:

- Creación dunha lista negra de plantas alerxénicas monoicas que a administración non poida utilizar nas humanizacións, reforestación de montes e creación de parques.
- No caso de plantas alerxénicas dioicas, recorrerase a plantas “femia” en detrimento das plantas “macho” produtoras de pole.
- Procurarase escoller plantas adecuadas ao clima da cidade e variantes resistentes para diminuír as enfermidades das plantas, de xeito que non se xeren fungos alerxénicos que liberen que liberen esporas.

4.4.8: Colocación de barreiras acústicas nos lindes de autoestradas e autovías.

Promover a instalación de paneis antiruído, como os que abundan nas estradas portuguesas, naquelas zonas máis sensíbeis á contaminación acústica; como casas ou conxunto de vivendas que padezan esta tortura diaria.

4.4.9: Plantación de carrizo (*phragmites australis*), para a limpeza da ría de Vigo, de todo tipo de contaminantes, e metais pesados.

4.4.9: Actuacións concretas prioritarias.

* Protección absoluta ao monte de Man Común en Cabral.

A Marea de Vigo constata que o derradeiro goberno local quixo utilizar a planificación en espazos naturais no barrio de Cabral como escusa para promover a construción dun novo centro comercial de grandes dimensións, de promoción privada e para nada de interese prioritaria para o ben común, e falamos moi claramente, o proxecto de Portocabral. A Marea de Vigo (MdV) reclamará que eses espazos naturais para uso e desfrute de toda a veciñanza e que non estean subordinados á construción de máis grandes superficies comerciais. Proporemos de maneira inmediata o cambio da ordenación deste ámbito en concreto.

* Rexeneración da Área Dunar da praia de Samil

Como xa confirmaron varios informes de Universidade de Vigo, o areal de Samil está en risco de desaparecer, pola negativa do Ministerio de Medioambiente de executar o plan de rexeneración e a incapacidade do actual goberno de favorecer o proceso de recuperación. Por iso urxe que se execute un Plan de rexeneración que en primeiro lugar, e de forma prioritaria leve adiante o traslado do complexo deportivo do Lagares e a eliminación progresiva do actual paseo de Samil por outro de madeira sobre pilotes. Isto, combinado coa instalación de barreiras vexetais para a retención da area permitiría rescatar a posibilidade de rexeneración do complexo dunar e da desembocadura do Lagares. E que, en segundo lugar, estableza un reordenamento sustentábel para a área, para o cal sería preciso a revisión do actual PXOM. Como complementación a esta actuación a MdV tramitara a anulación da concesión do antigo restaurante Jonathan polo procedemento de revogación de oficio, ao tratarse dun acto nulo de pleno dereito.

* Dotar de máis espazos verdes no barrio do Calvario.

Promoveremos a creación un gran parque público axardinado no barrio, propoñendo inicialmente situalo ao comezo da rúa Aragón. Tamén faremos as xestións pertinentes para crear microxardíns verdes urbanos en parcelas interrúas con acceso directo pola vía pública, como por exemplo a que está a altura do nº136 da rúa Urzáiz.

4.5 PROTECCIÓN ANIMAL

A investigación científica ha demostrado fehacientemente que a capacidade de sufrimento non é exclusiva dos seres humanos. A diferenza do que marcou durante séculos o pensamento marcado polas relixións do mediterráneo, xudía, cristiá e musulmá, hoxe sabemos que as persoas forman parte do conxunto da fauna. Aínda que a súa intelixencia é superior á doutros animais, con todo outros animais, fundamentalmente os vertebrados e algúns invertebrados, tamén posúen intelixencia.

Por tanto a diferenza non é tanto cualitativa (ter ou non ter) senón cuantitativa. E aínda que atopemos diferenzas na capacidade intelectual entre seres humanos e outros animais, a capacidade de sufrir, que supón ter ao mesmo tempo percepción da dor (físico ou psicolóxico) e capacidade de procesamiento da devandito dor, téñena case por igual todos os mamíferos e moitos outros vertebrados.

Na nosa cidade moitas persoas xa son conscientes diso e actúan en consecuencia. Entre a mocidade emerge ese novo criterio de respecto a outros animais non humanos. O aumento de persoas vexetarianas, apenas existentes outros tempos, a loita pola abolición da tortura animal e a desaparición do gusto por actividades que contemplan a morte de animais, dan mostra diso. O número de cans e gatos nos fogares españois ha aumentado exponencialmente, e con iso o recoñecemento dos seus donos da súa intelixencia e sensibilidade. Doutra banda debemos valorar o carácter terapéutico dos animais domésticos. Moitos se convirten nos únicos compañeiros de persoas solitarias, fundamentalmente anciás, e son considerados como os seus propios fillos. A compañía que achegan diminúe os casos de depresión nestas persoas e motívanlles a saír das súas casas coa excusa do paseo das súas mascotas. Se puidésemos cuantificar monetariamente os beneficios que achegan os animais domésticos, diminución de depresións e ingresos hospitalarios, por pór un exemplo, comprobaríamos o aforro económico que suponen ás administracións públicas. Con todo as cidades e pobos, os seus servizos públicos, non están amoldados ás necesidades das persoas con animais domésticos. O transporte público colectivo non admite o acceso de cans na maioría dos seus servizos. Isto contrasta cunha gran parte de cidades e países do resto de Europa onde os animais domésticos son ben acollidos nos transportes públicos e restaurantes.

Propoñemos as seguintes medidas de aplicación no noso Concello:

4.5.1: Prohibirase dar morte a calquera animal doméstico ou salvaxe que non supoña ningún perigo grave para a saúde pública, exceptuando algúns tipos de eutanasia que teñen como fin acabar co sufrimento de animais enfermos. Polo tanto os parques zoosanitarios deixarán de ser un servizo de exterminio.

4.5.2: Estabelecerase a coexistión dos parques zoosanitarios con asociacións protectoras de animais para evitar, entre outras cousas, abandono de animais, malos tratos, perigo de epidemias e sobrepoboación de animais rueiros.

4.5.3: Promoverase o control dos animais domésticos aplicando a normativa vixente de obrigatoriedade do uso do microchip en cans, gatos e furóns.

4.5.4: Promoción de campañas de concienciación da cidadanía sobre o dereito de todos os seres vivos a ter un trato respectuoso.

4.5.5: Declararemos o noso concello cidade ANTITAUURINA. Polo tanto, non se financiará nin se dará publicidade ás corridas de touros, ás penas taurinas ou ás escolas taurinas que se creen.

4.5.6: Protección de especies protexidas que viven no hábitat urbano mediante a catalogación das mesmas e dos seus hábitats, a realización de campañas de información e sensibilización, e a adopción de medidas urbanísticas e nas ordenanzas de construción para a protección dos devanditos hábitats.

4.5.7: Colaboración con outras administración públicas para o control do tráfico ilegal ou liberación de especies exóticas.

4.5.8: Facilitar a vida cotiá a aquelas persoas que teñen animais domésticos: permitir aos cans viaxar nos transportes públicos como sucede noutros territorios europeos, ou crear gardarías para que se poidan deixar os animais domésticos durante estancias curtas ou vacacións, evitando o abandono.

4.5.9: Vigo non dará licenza a espectáculos circenses que utilicen animais nas súas actuacións.

4.5.10: Derogación do artigo 30 da Ordenanza municipal para a protección e posesión de Animais do Concello de Vigo, que di: “Queda prohibido facilitar alimento de xeito cotián aos animais vagabundos”. Motivado por entrar en contradición coa Lei autonómica 1/1993, do 13 de abril, de protección de animais domésticos e salvaxes en cativeiro rango superior que contempla como maltrato o non facilitarlles a alimentación adecuada.

4.5.11: Propoñemos a creación no noso Concello dunha unidade especializada en benestar animal, encargada do rescate e da vixilancia e control do cumprimento da normativa resultante en materia de protección animal.

4.4.12: Reconversión do Zoo de Vigo

A Marea de Vigo está en contra da existencia de calquera tipo de instalacións onde se teñan animais nun estado carcerario. Pois entendemos que os animais deben estar en liberdade no seu hábitat. Non obstante entendemos tamén, que debe existir un achegamento desde o mundo educativo e a sociedade á natureza, porque vivimos nela, e ela inflúe notabelmente nas nosas vidas a diario. E para poder comprendela e respectala propoñemos reconverter o zoo da Madroa en Vigo nun lugar distinto ao existente, cunhas características propias que fagan del, un lugar para o coñecemento da natureza con especies autóctonas galegas, que non supoñen un perigo para a nosa propia biodiversidade.

4.6 ENERXIA

O modelo enerxético polo que apostamos é xeración e consumo autosuficiente e entendido dentro dunha planificación supramunicipal, xeración e consumo disperso no territorio fronte o modelo concentrado habitual. No noso modelo non hai necesidade

de grandes centrales de xeración eléctrica, nin de grandes empresas enerxéticas, de electricidade, gas ou petróleo. Tampouco de grandes redes de transporte.

Defendemos a recuperación de un sector público enerxético adecuado onde os municipios teñan un gran papel. Consideramos que debese poñer en pé unha política enerxética baseada na consideración da enerxía como un ben público universal e non como una mercadería.

4.6.1: Promovemos a xeración pública da electricidade de maneira o máis autosuficiente posible e dende fontes renovables de enerxía.

4.6.2: Fomentamos a produción de enerxías limpias, destacando a fotovoltaica, a solar térmica e a minieólica, e a aplicación de tarifas progresivas.

4.6.3: Estimamos necesario aumentar a inversión en I+D no campo das enerxías renovables.

4.6.4: Poremos en marcha o proxecto de creación dunha pequena central de biogás con parte dos residuos da mesma cidade. O gas obtido poderá servir, por exemplo, para o consumo da nova empresa municipal de transporte público.

4.6.5: O noso goberno municipal tería que alcanzar, nesta primeira lexislatura, unha redución mínima do 20 por cento da enerxía utilizada na actualidade, diminuindo o consumo enerxético nas actividades que as administracións locais desenrollan, como consecuencia da prestación dos servizos municipais, xunto a modernización e prolongación de la vida útil dos equipos e instalación municipais relacionadas coa prestación de tales servizos e aumenar 20 por cento de aportación de enerxías renovables.

4.6.6: Aumentaremos a participación pública e o control público das fontes de enerxía, así como a redistribución de rentas centro-periferia e a financiación municipal, con fomento da implantación e o uso de enerxías renovables.

4.6.7: Defendemos e fomentaremos a produción para autoconsumo, a fotovoltaica en teito, que sumado o concepto de casa pasiva fará que as vivendas do noso concello melloren a súa eficiencia enerxética e sexan cada vez máis autosuficientes.

4.7 POLÍTICA MUNICIPAL EN MATERIA DE TRANSPORTE PARA PREPARAR VIGO ANTE O TEITO DO PETRÓLEO (PEAK OIL)

4.7.1: Plan para a redución do uso de automóbiles privados.

Pór en marcha medidas diversas para penalizar e desincentivar o uso do transporte privado (coche). Priorizar o acceso a pé ou en bici ao centro urbano.

4.7.2: Plan de promoción do uso da bicicleta.

Crear unha rede interconectada de carrís bici ampla e útil que permita percorrer o núcleo urbano, e comunicarse con outras localidades limítrofes. Facilitar e promover o uso da bicicleta, tamén para o pequeno transporte de mercadorías. Tamén promoveremos a creación dun sistema municipal de alugueiro de bicicletas.

Permitir que se poidan subir ao bus da concesionaria Vitrasa as bicicletas pregábeis (pregadas) para facilitar, deste xeito a mobilidade, como acontece no resto Europa.

4.7.3: Plan de priorización de medios de transporte.

Uso preferente a a bicis e autobuses fronte a outros vehículos. E, por riba destes, preferencia aos peóns. Dar prioridade na planificación do uso do solo e dos sistemas de transporte, así como no seu financiamento, a peóns e ciclistas.

4.7.4: Programa de ampliación do transporte público.

Aumentar o número e frecuencia do transporte público, reformulándoo para minimizar o uso do vehículo privado e crear unha conexión máis ampla e optimizada entre os diversos barrios co núcleo urbano e cos núcleos dos concellos veciños.

4.7.5: Abaratamento e gratuidade selectiva do transporte público.

Abaratar as tarifas do transporte público para todos os cidadáns, facéndoo gratuíto ou case a colectivos máis desfavorecidos.

4.7.6: Programa para favorecer os espazos peonís.

Promover a ampliación dos espazos peonís no núcleo urbano. Estas medidas acompañaranse dunha acción decidida na mellora e ampliación dos servizos de transporte colectivo urbano e coa bisbarra. Facilitar mediante paseos, sinalización viaria, etc. o desprazamento peonil nas áreas rurais coa máxima seguridade fronte aos coches.

4.7.7: Programa para o uso compartido de automóviles.

Promover cooperativas de transporte privado (coches propiedade dos seus membros), clubs de alugueiro de coche, redes de autostopistas rexistrados e outros sistemas semellantes. Facilitar o alugueiro de coches para ocasionais viaxes longas.

4.7.8: Plan de transporte urbano mediante aceite reciclado.

Promover a transformación do maior número posíbel de buses urbanos para que funcionen con aceite reciclado. Promover unha rede de recollida de aceite usado doméstico, nos negocios de restauración, comedores de centros públicos e de traballo, industrias, etc. para reciclalo en plantas locais que abastecerían estes buses.

4.7.9 Programa de optimización do transporte urbano de mercadorías.

Incentivar un transporte de mercadorías dentro do municipio, así como cos municipios da bisbarra, que optimice percorridos para aforrar combustíbel (empregando por exemplo sistemas informatizados), con camións máis pequenos alimentados con aceite vexetal local na medida en que vaia estando este dispoñíbel.

4.7.10: Campaña para o aforro de combustíbel na conducción.

Campañas para a formación dos condutores de vehículos privados en conducción para o aforro de combustíbel.

4.7.11: Plan para o uso do transporte público polos cargos públicos do Concello.

Máximo emprego do transporte público polos cargos públicos, especialmente nos desprazamentos dentro do propio municipio. O transporte público tamén debería ser prioritario en moitos outros desprazamentos locais que se realizan por parte do persoal técnico e/ou administrativo do Concello na realización do seu traballo. Igualmente, debería fomentarse o seu uso para o desprazamento ao lugar do traballo por parte de todo o persoal do Concello.

4.7.12: Estudo para un sistema de transporte público mediante microbuses.

Facer un estudo para avaliar a posíbel eficiencia enerxética dun sistema de microbuses baixo demanda complementario ás liñas permanentes, especialmente para a comunicación das áreas rurais do municipio. Estudar en cada liña e cada horario se é máis eficiente a substitución de buses por microbuses máis frecuentes.

4.7.13 Estudo de alternativas sustentábeis ao asfaltado viario.

Estudar alternativas eficaces e sustentábeis ao asfaltado das vías de competencia municipal, por ser o asfalto un derivado do petróleo.

4.7.14: Adaptación do parque de vehículos municipais para que funcionen con combustíbeis non derivados do petróleo.

Adaptar os vehículos de propiedade e uso municipal para que funcionen con combustíbeis alternativos aos derivados do petróleo, procurando que sexan de orixe o máis sustentábel e local posíbel. Así, os vehículos diésel poden ser adaptados para funcionar con aceite, que pode proceder do que se recicle no propio concello, e os de gasolina, adaptados para funcionar con alcohol, que debería ser idealmente de orixe local.

4.7.15: Plan de aparcamentos para vehículos privados para reducir o uso no centro urbano.

Crear ou ampliar estacionamentos anexos ás estacións de autobuses e tren, para promover que a xente saia/entre da cidade por eses medios.

Construción de aparcamentos para automóviles na entrada do núcleo urbano conectados por transporte público co centro e evitando a construción de novos aparcamentos no centro urbano.

Limitar as zonas de aparcamento no centro, dando como alternativa o estacionamento nos arredores promovendo a comunicación mediante transporte público.

Implantar tarifas diferenciadas de estacionamento, en función dos lugares de maior sobrecarga de tráfico de automóviles.

4.8 PLANIFICACIÓN URBANÍSTICA E DE HABITAT NA POLÍTICA MUNICIPAL PARA PREPARAR VIGO ANTE O TEITO DO PETRÓLEO (PEAK OIL)

4.8.1: Promoción da horticultura urbana.

Dentro dunha nova política de espazos verdes: fomento da agricultura/horticultura urbana e periurbana ecolóxica mediante campañas, cursos, incentivos diversos, cesión de espazos e apeiros, subvención de sementes, etc. Ampliar as hortas públicas actualmente existentes

4.8.2: Creación de hortas urbanas comunitarias en fincas sen uso.

Dentro dunha nova política de espazos verdes: aproveitar fincas non utilizadas (públicas ou privadas) para a creación

de hortas urbanas comunitarias.

4.8.3: Recuperación de hortas.

Dentro dunha nova política de espazos verdes: Recuperar hortas até hai pouco (ou aínda) produtivas.

4.8.4: Plan para a mellora enerxética das vivendas.

Revisar a normativa urbanística para enclave de Peak Oil: promover o illamento das vivendas, o seu aproveitamento solar pasivo e penalizar o seu consumo enerxético.

4.8.5: Programa para a xeración eléctrica en edificios.

Revisar a normativa urbanística para enclave de Peak Oil: fomentar a instalación de paneis solares nos edificios, miniturbinas eólicas e outros sistemas de autoabastecemento enerxético, subvencionando a súa instalación ou achegando créditos. Procurar que se faga por medio de empresas locais que traballen neste sector e con moeda local.

4.8.6: Reforma para un saneamento sustentábel.

Implantar sistemas de tratamento de residuos sólidos e de augas residuais sustentábeis e autosuficientes, promovendo a reconversión das plantas municipais. Aproveitar para uso agrícola o residuo seco obtido tras o tratamento de augas residuais, sempre e cando non teña contaminantes. Compostar e reciclar ao máximo, establecendo plantas de procesamento local dedicadas a esta función. Estudar todas as redes e plantas de saneamento para a súa adecuación enerxética. Favorecer a depuración mediante lagoas artificiais con plantas macrófitas.

4.8.7: Plan de seguridade no abastecemento de auga potábel.

Urxir a todos os responsábeis de instalacións de abastecemento de auga potábel para que analicen a vulnerabilidade das mesmas diante dunha súpeta carencia de derivados do petróleo ou de abastecemento eléctrico. Incentivar a reconfiguración das instalacións para un máximo aforro enerxético e unha mínima dependencia enerxética do exterior. Asegurar o abastecemento de auga potábel a toda a poboación diante de desabastecementos de enerxía.

4.8.8: Programa de espazos verdes produtivos.

Dentro dunha nova política de espazos verdes: remodelar os espazos verdes existentes non históricos cara aproveitamentos en forma de hortos urbanos, bosques de alimentos e proxectos de agrosilvicultura.

4.8.9: Promoción da arquitectura bioclimática.

Difundir no sector da construción as posibilidades da arquitectura bioclimática e subvencionar a súa aplicación na construción e reforma de vivendas e outros edificios.

4.8.10: Promoción de hortas nos xardíns privados.

Promover que se cren hortas para autoprodución de alimentos nos xardíns das urbanizacións privadas.

4.8.11: Reforma dos edificios municipais para o aforro enerxético.

Aplicar reformas bioclimáticas e de eficiencia enerxética aos edificios municipais. Reformar con criterios de aforro enerxético neto de todos estes edificios.

4.8.12: Programa de ampliación de espazos verdes.

Dentro dunha nova política de espazos verdes: aumentar o número e extensión deste tipo de espazos.

4.8.13: Adecuación da normativa urbanística para unha cidade pospetróleo.

Revisar a normativa urbanística para enclave de Peak Oil: diversas revisións normativas convenientes para facilitar a vida pospetróleo e que non estean incluídas noutras medidas propostas.

4.8.14: Eliminación de materiais contaminantes dos parques infantís.

Retirada dos parques infantís dos pavimentos producidos a partir de petróleo pola súa insustentabilidade, alta mochila enerxética e, sobre todo, polas emisións de sustancias químicas volátiles prexudiciais para a saúde que se producen en situacións de alta incidencia solar sobre o solo dos parques, así como doutras sustancias químicas presentes nas partículas que se desprenden co seu desgaste. Substitución por materiais naturais non contaminantes e da máxima salubridade.

4.8.15: Promover a retirada de amianto nas construcións.

Favorecer a retirada progresiva pero o máis temperá posíbel do fibrocemento con contido de amianto tanto nas vivendas particulares como nas públicas, coa máxima garantía de seguridade, p.ex. mediante a exención das taxas do ICIO a estas obras e mesmo subvencionando parcialmente as retiradas. Perseguir coa máxima dureza as verteduras ilegais de restos de amianto no termo municipal. Favorecer que estas retiradas se encarguen a empresas localizadas no Concello. Realizar informes gratuítos a todos os veciños interesados en saber se nas súas vivendas existe amianto, subvencionando as análises precisas. Realizar campañas de concienciación sobre os riscos do amianto.

4.8.16: Programa de promoción da residencia no centro da cidade.

Revisar a normativa urbanística para enclave de Teito: Promover a residencia no centro da cidade, como maneira de achegar a cidadanía aos servizos e minimizar os desprazamentos, por medio do alugueiro de casas baleiras, alugueiro de cuartos, etc.

5. LOITA CONTRA A CORRUPCIÓN

A corrupción é un fenómeno estrutural do capitalismo que deteriora a democracia e nega os principios de transparencia e igualdade, a denuncia e combate deben constituír o noso obxectivo principal; as esferas onde principalmente dáse son o urbanismo e a contratación, por tanto defenderemos cantas medidas sexan necesarias para erradicar esta secuela. Comprometémonos contra a corrupción municipal e na defensa da democracia cunha xestión pública transparente. Superar a deterioración moral ao que se esta levando á democracia é o noso compromiso e para iso propomos as seguintes medidas a tomar.

5 LOITA CONTRA A CORRUPCIÓN

5.1: ACCESO TOTAL E ABSOLUTO A CALQUERA INFORMACIÓN MUNICIPAL

5.2: TRANSPARENCIA EN TODO, ESPECIALMENTE NOS REPRESENTANTES

5.3: CONTRATO ÉTICO

5.3.1: COMPROMISO ANTE TODO

5.3.2: SALARIOS NORMALIZADOS, CLAROS E PÚBLICOS

5.3.3: CONTROL SOBRE A XESTIÓN PÚBLICA

5.4 PLAN DE PREVENCIÓN DA CORRUPCIÓN

5.1 ACCESO TOTAL E ABSOLUTO A CALQUERA INFORMACIÓN MUNICIPAL

Creación dunha base de datos con todos os documentos que teñan que ver con a vida do Concello como institución pública, contratos de toda índole, acceso a informes, etc.

5.2: TRANSPARENCIA EN TODO, ESPECIALMENTE NOS REPRESENTANTES

Declaración pública e xurada de todos os bens dos representantes políticos, con a súa actualización de maneira semestral.

5.3: CONTRATO ÉTICO

5.3.1 Compromiso ante todo.

Creación dun compromiso público con as responsabilidades e restricións voluntarias de todos os cargos públicos do concello.

5.3.2 Salarios normalizados, claros e públicos.

Fixación de criterios concisos para as retribucións de cargos electos locais.

5.3.3 Control sobre a xestión pública.

Desenvolver mecanismos de control independente que permita valorar a eficacia da xestión pública, así como as finanzas públicas.

5.4 PLAN DE PREVENCIÓN DA CORRUPCIÓN

A partir da proposta de plan de prevención da corrupción, presentada polo Fiscal Xeral de Galiza en distintas ocasións ante o Parlamento galego, propoño elaborar un plan axeitado ao ámbito municipal e dentro das competencias dos concellos, como forma de previr e de atallar canto antes a corrupción. Para isto contarase como documento base a proposta da Fiscalía Galega.

6. COOPERACIÓN ENTRE CONCELLOS

Vigo está integrado nunha bisbarra urbana compartindo cos concellos limítrofes bens naturais como montes, parques, ríos, e tamén intereses sociais conxuntos.

Mantendo relacións de cooperación e colaboración e en condicións de igualdade avanzar cara a creación dunha área metropolitana como entidade local máis integradora que a fórmula de Mancomunidade de Municipios.

6. COOPERACIÓN ENTRE CONCELLOS

6.1 ÁREA METROPOLITANA

6.2 CONSORCIOS METROPOLITANOS

6.3 EURORREXIÓN GALICIA-NORTE DE PORTUGAL

6.1 ÁREA METROPOLITANA

Para establecer a cooperación entre os veciños da comarca urbana da que Vigo forma parte (basicamente a histórica Turonia) deberá constituírse a área metropolitana de Vigo, unha nova entidade local que será a demarcación territorial na que se planificará a ordenación do territorio, o estudo das infraestruturas de comunicación e de transporte, os servizos públicos e, en xeral, xestionarase todo o que a afecte aos intereses comúns dos seus habitantes, que terán os mesmos dereitos e obrigas independentemente do lugar da área onde residan.

As competencias da área metropolitana serán a suma das que cederán os concellos preexistentes, as que deben derivar da Deputación Provincial de Pontevedra e as que lle deberían delegar as administracións da Xunta de Galiza e do Estado español.

6.2 CONSORCIOS METROPOLITANOS

Un dos obxectivos da area metropolitana será a xestión dos servizos públicos de ámbito supramunicipal para cuxa xestión acudírase preferentemente a creacións dos consorcios que sexan necesario. Daremos especial importancia aos traballos para constituír no menor prazo posíbel consorcios para a xestión do ciclo da auga e do transporte metropolitano.

6.3 EUORREXIÓN GALICIA-NORTE DE PORTUGAL

Cómpre fortalecer a cooperación no ámbito da Eurorrexión Galicia-Norte de Portugal, onde Vigo e Porto aparecen significados como os dous polos de maior transcendencia.

7. MAREA FEMINISTA

7. MAREA FEMINISTA

7.1 ACCIÓNS INSTITUCIONAIS E DE SERVIZOS SOCIAIS.

7.2 VIOLENCIA MACHISTA.

7.3 ACCESO AO EMPREGO E IGUALDADE NA PROMOCIÓN E O SALARIO: APOSTA POLO PÚBLICO.

7.4 EDUCACIÓN E XUVENTUDE. ASOCIACIONISMO.

7.5 CULTURA. AS MULLERES, AXENTES CULTURAIS.

7.6 CIDADE. SEGURIDADE. SAÚDE.

7.7 MEDIO AMBIENTE.

CONSTRUAMOS CONCELLOS DESPATRIARCALIZADOS PARA REMATAR COA DESIGUALDADE, O SEXISMO E A VIOLENCIA MACHISTA

Porque o feminismo segue a ser imprescindible. Porque, pese a que moita xente pensa que a igualdade está lograda, as mulleres seguimos sufrindo discriminación en todos os ámbitos das nosas vidas. Porque ás mulleres e só polo feito de selo séguesenos negando e obstaculizando a entrada e a participación nos ámbitos de influencia, poder e toma de decisións. Porque o traballo doméstico e dos coidados ás crianzas e persoas dependentes segue a ser responsabilidade case exclusiva das mulleres. Porque seguimos sen ter as mesmas posibilidades de acceso igualitario á formación, a información, ao reparto dos bens e aos recursos sociais. Porque a incidencia da pobreza e as situacións de exclusión social aféctannos de xeito máis grave e diferenciado. Porque seguimos traballando en condicións máis precarias que os homes, nos postos con máis baixa cualificación laboral, sen contrato, a tempo parcial, con menor soldo, ao mesmo tempo fóra e dentro do fogar, sen Seguridade Social nin dereito ao paro, e como consecuencia con menores prestacións na xubilación. Porque seguimos sufrindo a violencia machista (física, psicolóxica, económica). Porque a igualdade, en suma, está lonxe de ser unha realidade, desde a Marea propoñemos medidas de acción feminista que teñen como obxectivo abolir a desigualdade indo á súa raíz ideolóxica: a existencia dun sistema consuetudinario, chamado patriarcado, que se basea na desigualdade entre homes e mulleres e no dominio masculino e a subordinación feminina.

Despatriarcalizar significa construír un novo modelo social, económico e político baixo un novo contrato social entre as mulleres e os homes que desterre definitivamente o machismo, o sexismo e a misoxinia; que teña a centralizade posta no coidado da vida, das persoas e do planeta, con modelos sexuais e afectivos diversos e que se alimente dos valores da igualdade, a solidariedade e a paz.

Velaquí as nosas propostas para os primeiros 100 días de goberno municipal;

Que se realice o seguimento do Plan de Igualdade do Concello de Vigo e se executen as súas disposicións. Neste Plan están xa medidas básicas como:

- Que o xénero é unha consideración transversal que debe estar na base de todas as accións institucionais. Por iso debe existir un órgano interdepartamental, onde estean representadas todas as Áreas de actuación e xestión municipal cuxa coordinación dependa da Concellería de Igualdade e cuxos compromisos sexan vinculantes.
- Emprego dunha linguaxe inclusiva en todas as comunicacións institucionais.
- Plan integral municipal contra a violencia machista, sempre en coordinación con outras administracións. Este plan debe poñer en primeiro lugar a sensibilización, a prevención e a detección da violencia e incluír medidas específicas para combater o desamparo das mulleres inmigrantes en situación irregular como consecuencia da Lei de Estranxeiría.
- Orzamentos con perspectiva de xénero.

Como medidas particulares nas distintas Áreas propoñemos;

7.1 ACCIÓNS INSTITUCIONAIS E DE SERVIZOS SOCIAIS

7.1.1: Tomaremos medidas para mellorar a vida das mulleres, atendendo non só ás necesidades máis inmediatas (mellora das condicións de vivenda, emprego, saúde, etc.) senón poñendo en marcha todas as ferramentas e estruturas necesarias que inciden nos intereses estratéxicos das mulleres. Neste sentido, reformularemos a actual Concellería de Igualdade, para que conte con máis persoal con formación especializada, e con dotación orzamentaria suficiente (o 5% dos orzamentos do Concello). E poder, así, levar a cabo políticas específicas para as mulleres que combatan a desigualdade e redunden no benestar colectivo.

7.1.2: Introduciremos a perspectiva feminista no deseño e implementación de programas, recursos e servizos.

7.1.3: Posibilitaremos o acceso igualitario aos recursos económicos, políticos, sociais e culturais, á formación, á información, a toma de conciencia a nivel persoal e colectivo. En definitiva, abriremos canles de participación para impulsar o empoderamento das mulleres.

7.1.4: Estableceremos protocolos de atención que den prioridade ao apoio as mulleres afectadas por diversas desigualdades sociais. Remunicipalización dos servizos e revisión de todos os acordos con entidades privadas.

7.1.5: Substituiremos, nos Servizos Sociais Municipais, calquera actuación de carácter asistencialista, paternalista ou benéfica, por outras que contemplen e tendan á consecución dunha renda básica para as persoas en especial situación de vulnerabilidade.

7.1.6: Cumpriremos cos actuais rateos de atención profesional derivados da lei de Inclusión social de Galicia, dotando aos Servizos Sociais Comunitarios dos recursos materiais e humanos axeitados para o seu desenvolvemento.

7.1.7: Remataremos coa situación de extrema precariedade e desamparo na que se atopan as persoas usuarias dos colapsados servizos sociais do Concello de Vigo.

7.1.8: Proporemos un código ético baseado na perspectiva de xénero como guía para os grupos de goberno.

7.1.9: Favoreceremos a paridade en todos os órganos de representación municipais; comités, comisións, etc. Propiciando tamén que na cabeza de lista destes órganos vaian mulleres como xeito de dar visibilidade á nosa aposta de raíz pola igualdade.

7.1.10: Fomentaremos relacións de igualdade no desenvolvemento das atribucións da Corporación Municipal.

7.1.11: Dinamizaremos o Consello Municipal das Mulleres. É este un instrumento para profundar na participación e corresponsabilidade das organizacións de mulleres na política municipal, trasladando a visión de xénero ao conxunto das actuacións públicas que redunden na despatriarcalización da sociedade. Defensa da súa autonomía: deberá estar composto por organizacións e asociacións de mulleres e polas Áreas de Muller das organizacións mixtas. Terá un carácter asesor, informativo e consultivo.

7.1.12: Prestaremos, desde as políticas cara ás mulleres, especial atención ás problemáticas específicas das mulleres lesbianas, bisexuais e persoas transexuais e intersexuais.

7.1.13: Fomentaremos, a través de procesos de participación e empoderamento desde a perspectiva feminista, a capacidade na toma de decisións das mulleres migrantes en todos aqueles aspectos sociais que lles afectan directamente.

7.1.14: Reivindicaremos e impulsaremos medidas a favor dos dereitos civís, políticos e sociais das persoas inmigrantes.

7.1.15: Daremos apoio ás Asociacións LGTBI e aos programas de información ao colectivo LGTBI, tanto de atención directa como telefónica ou telemática.

7.1.16: Promoveremos a creación de programas de prevención da exclusión social por razón de exercer o traballo sexual (dirixido especialmente á inclusión de mulleres transexuais).

7.1.17: Transversalizaremos a perspectiva das Asociacións LGTBI aos diferentes espazos de participación cidadá e áreas municipais nas que sexa importante traballar a integración social das persoas LGTBI.

7.1.18: Recoñeceremos institucionalmente a celebración do día 28 de xuño, día do orgullo LGTBI.

7.2 VIOLENCIA MACHISTA

- Potenciaremos un Plan integral municipal contra a violencia machista, en coordinación con outras administracións. Este plan dará prioridade á sensibilización, prevención e detección da violencia. E incluírá medidas específicas para combater o desamparo das mulleres inmigrantes en situación irregular como consecuencia da Lei de Estranxeiría.
-) en coordinación con outros concellos, comarcas ou mancomunidades.

- Ampliaremos os horarios de atención e a dotación de persoal do Centro Municipal de Información dos Dereitos da Muller.
- exclusión social.
- Implementaremos políticas en , como forma extrema de violencia de xénero.
- a explotación sexual, xa sexa en forma de publicidade ou difusión dunha imaxe discriminatoria ou denigrante das mulleres.
- Non apoiaremos ningunha ordenanza que pretenda criminalizar ou sancionar as mulleres en situación de prostitución.
- Estableceremos canles municipais de denuncia da publicidade que atente contra a dignidade das mulleres.
- Executaremos accións e medidas tendentes a eliminar a violencia machista de carácter sexista expresada cara mulleres lesbianas, bisexuais e persoas transexuais e intersexuais. En especial, nos espazos da vida diaria: comunidades de veciñ@s, centros xuvenís, de maiores e de ocio e tempo libre.

7.3 ACCESO AO EMPREGO E IGUALDADE NA PROMOCIÓN E O SALARIO: APOSTA POLO PÚBLICO

O Concello debe impulsar e garantir, no ámbito municipal, que as mulleres poidan acceder ao emprego en condicións de igualdade utilizando a súa condición de contratante e financiador de obras, servizos e subministros. Terá especialmente en conta a situación da que parten os diferentes sectores de mulleres, segundo a idade, o nivel de formación e a situación familiar, para deseñar estratexias de formación e fomento do emprego. A cobertura das necesidades de coidados con servizos externos á familia é totalmente insuficiente, e apóiase na idea de que sempre haberá unha muller que realice gratuitamente o traballo de coidar. Dada a maior esperanza de vida das mulleres, hai, ademais, máis mulleres que homes maiores que viven soas na idade en que necesitan ser coidadas. A dedicación das mulleres ao traballo doméstico, ao traballo de coidar, resolve de xeito gratuíto unha necesidade que, doutro xeito, requiriría un gran desembolso de fondos públicos. Para algunhas é a súa única ocupación, o que as sitúa nunha posición de dependencia económica nada desexable. Para as que ademais teñen unha actividade remunerada, a dobre xornada é unha sobrecarga inxusta.

Porque a política municipal ten que ter en conta a existencia e, xa que logo, a necesidade de planificar o traballo reprodutivo co criterio de fomentar a creación de servizos externos á familia e o reparto equitativo e a corresponsabilidade entre mulleres e homes, propoñemos:

7.3.1: Incluiremos a perspectiva de xénero nos contratos que se subscriben con persoas e empresas alleas á administración municipal, así como na planificación dos programas públicos e nas condicións das subvencións.

7.3.2: Os servizos de emprego darán prioridade nos seus obxectivos a superación da segregación ocupacional e laboral, con especial atención á discriminación das mulleres inmigrantes.

7.3.3: Regularemos formas paritarias de contratación funcionarial e laboral, para aqueles postos e corpos en que exista escasa representación das mulleres, arbitrando fórmulas porcentuais obrigatorias no acceso.

7.3.4: Estudaremos e potenciaremos fórmulas de creación de emprego local adecuadas a mulleres desempregadas dentro do marco da economía social que defendemos.

7.3.5: Forneceremos dunha renda básica ás persoas en situación de emerxencia económica, na actualidade maioritariamente mulleres, de xeito que lles permita saír con dignidade dunha situación insostible.

7.3.6: Aumentaremos o horario de apertura dos servizos municipais á veciñanza como xeito de favorecer a relación institucional e laboral da cidadanía.

7.3.7: Favoreceremos, nas empresas que se relacionan co Concello, a implantación de xornadas laborais que faciliten a conciliación familiar como forma de posibilitar o traballo das mulleres e como forma de visibilizar a economía dos coidados.

7.3.8: Recoñeceremos os coidados como unha achega á economía global, dotando á cidade de estruturas e servizos con ese obxecto, como son servizos de atención domiciliaria, servizo de canguros, escolas infantís, centros de día, etc., e, sobre todo, favorecendo a corresponsabilidade de xénero nas tarefas dos coidados.

7.3.9: Garantizaremos a igualdade de oportunidades e non discriminación das mulleres con discapacidade no acceso ao emprego.

7.3.10: Poremos en marcha de programas de formación para a poboación LGTBI con maior taxa de exclusión laboral, como son as persoas transexuais e con VIH.

7.3.11: Realizaremos campañas de sensibilización no ámbito laboral para combater o mobbing LGTBIfóbico.

7.3.12: Incluiremos a problemática LGTBI nas accións de igualdade de oportunidades para o acceso ao traballo, incluso nos programas subvencionados con fondos europeos.

7.4 EDUCACIÓN E XUVENTUDE. ASOCIACIONISMO

7.4.1: Promoveremos a coeducación. Formación da Mesa de coeducación para acompañar aos centros educativos na aplicación da Lei de Igualdade.

7.4.2: Impulsaremos a creación de programas educativos especiais con perspectiva feminista que sirvan de apoio aos centros educativos da cidade nas temáticas de coeducación, orientación profesional non sexista e prevención da violencia machista. Estes programas terán unha dobre vertente, por unha banda de reforzo e apoio ao profesorado e, por outra, de intervención directa co alumnado.

7.4.3: O ciclo formativo que abrangue dos 0 aos 3 anos de idade é fundamental na educación das criaturas. Na medida que esta etapa educativa está xestionada por diversas institucións, entre elas o Concello, traballaremos por promover a creación das prazas necesarias nas escolas infantís a fin de que se cubra toda a demanda. Por garantir a formación do profesorado destes centros en coeducación. Por promover grupos de nais e pais nas escolas infantís para debater e impulsar unha educación en igualdade entre nenas e nenos.

7.4.4: Potenciaremos estratexias non violentas de resolución de conflitos. Propiciaremos a inclusión, na educación das crianzas e xente moza, o coñecemento da xestión das emocións e como estas inflúen nos conflitos interpersoais.

7.4.5: Impulsaremos procesos para fortalecer unha escola pública laica que eduque na igualdade respectando a diversidade e sen adoutramentos relixiosos.

7.4.6: Promoveremos plans de educación sexual baseados nunha relación positiva co propio corpo, coa despatriarcalización e desmitificación dos modelos, que se exerciten na solidariedade, na toma de conciencia social, na afectividade, na igualdade.

7.4.7: Promoveremos, nos centros de ensino, a revisión dos Documentos de Centro, para erradicar calquera tipo de connotación excluínte cara á diversidade sexual e familiar e ofreceremos ao profesorado, aos Departamentos de orientación dos Centros e ás AMPAS, programas de sensibilización e visibilización da diversidade sexual, de xénero e familiar, así como campañas específicas para a erradicación do bullying LGTBfóbico.

7.4.8: Promoveremos campañas municipais de sensibilización para a repartición das responsabilidades familiares e o traballo doméstico e dos coidados.

7.4.9: Dotaremos os espazos educativos con melloras que favorezan unha relación co medio natural e coas persoas baseadas na conciencia social, na afectividade, na igualdade, na solidariedade.

7.4.10: Forneceremos espazos de lecer e de creatividade que fomenten as relacións interpersoais non patriarcais.

7.4.11: Fomentaremos e favoreceremos o deporte feminino, especialmente o de base, facilitando os espazos, dispoñibilidade horaria, medios necesarios, e impulsándoo con iniciativas municipais. Sancionaremos imposibilitando a utilización de instalacións municipais e sen subvencións, aos clubs privados que discriminen, acosen, insulten ou exerzan violencia contra as mulleres.

7.4.12: Acompañaremos ás asociacións e movementos populares na despatriarcalización das nosas tradicións e formas

de relacionarnos.

7.4.13: Crearemos un programa de información e atención a persoas LGTBI e á súa contorna familiar e relacional que contemple actuacións de carácter formativo, informativo, de asesoramento e de sensibilización dirixidas tanto a profesionais como ao conxunto da poboación.

7.4.14: Realizaremos actividades formativas para mediadoras/es xuvenís (informador@s, animador@s, voluntari@s, etc.) en materia de atención a persoas LGTBI que permita una atención especializada a cada realidade.

7.4.15: Atenderemos á prevención da LGTBIfobia en actividades xuvenís e asociacións de ocio e tempo libre, deportivas, culturais, etc.

7.4.16: Favoreceremos a difusión nos medios municipais de manifestacións artísticas que usen o *copy left* ou o *creative commons* en detrimento da cultura de masas.

7.4.17: Educaremos no uso das redes sociais como novos xeitos de relación humana.

7.4.18: Impulsaremos actuacións educativas de traballo en grupos que faciliten unha mellora das relacións interpersoais fomentando as técnicas de comunicación, de resolución non violenta de conflitos, de cooperación, etc.

ASOCIACIONISMO:

O asociacionismo das mulleres cobra especial importancia neste programa. O Concello debe favorecer as actividades das organizacións vinculadas á loita pola igualdade, fomentando de xeito específico as organizacións de mulleres novas e dotándoas de espazos e de recursos para a participación. Neste sentido, débense artellar estruturas e outros mecanismos para o diálogo civil das organizacións de mulleres coas institucións: no caso do Concello, en torno ao Consello Municipal das Mulleres. Para isto propoñemos, dun lado, fortalecer e reestruturar (se é necesario) aqueles espazos xa existentes dotándoos de recursos (económicos, materiais e humanos) e dándolles a importancia que se merecen; e, doutro, favorecer a presenza de mulleres nestes foros, garantindo horarios e condicións de accesibilidade apropiadas.

7.5 CULTURA. AS MULLERES, AXENTES CULTURAIS

Traballaremos para favorecer o acceso das mulleres á produción e xestión cultural a través de políticas de acción positiva. Por iso poñeremos en marcha programas de recuperación da memoria, pasada e presente, mediante concursos, becas de investigación e cotas na compra de novas obras artísticas e fondos bibliográficos.

Visibilizaremos as propostas culturais alternativas que, lonxe de estereotipos e clichés, promovan a reflexión e o espírito crítico entre a cidadanía. Ao mesmo tempo, o Concello non subvencionará actividades, programas, grupos ou colectivos que discriminen ás mulleres.

Na planificación das festas municipais, buscarase a participación cidadá e teranse en conta as necesidades específicas dos distintos colectivos. Non se permitirán manifestacións festivas que discriminen ou degraden ás mulleres e a outros colectivos.

7.6 CIDADE. SEGURIDADE. SAÚDE

Traballaremos para que se inclúa o punto de vista das mulleres na planificación do territorio:

7.6.1: Para que se defenda, promova e mellore o existente transporte público lixeiro adaptándoo ás necesidades das mulleres (que son as que máis o usan) e que se facilite o tránsito das persoas con mobilidade reducida, con coches de bebé e cadeiras. Para que se garantan os traxectos seguros.

7.6.2: Queremos que se visibilice a contribución das mulleres poñendo nomes de mulleres a rúas e edificios públicos, parques, xardíns, etc. colocando esculturas que non estereotipen as mulleres nos seus roles tradicionais.

7.6.3: Queremos un urbanismo con perspectiva de xénero. A maior mobilidade no terreo laboral e as diversas etapas na vida das persoas esixen un cambio na concepción da propiedade, que favoreza un uso variable da vivenda. Débese potenciar a vivenda de aluguer, adoptando as medidas necesarias tanto para as de nova construción como para as vivendas baleiras. Propoñemos que todas as vivendas de protección sexan de aluguer. Débese incorporar ademais a variable sexo á iniciativa pública de vivendas. Hai que favorecer o acceso a vivendas de aluguer social a mulleres en situación precaria.

7.6.4: Á hora de planificar o espazo e a distribución de vivendas é necesario ter en conta os cambios ao longo da vida, respectando as diferentes necesidades e formas de convivencia. Hai que incorporar a heteroxeneidade e a diversidade de colectivos que compoñen a cidadanía como obxectivo. Isto supón a construción de diferentes tipos de vivenda e que as vivendas se adapten ás persoas e non á inversa. E que se potencie dende o planeamento urbano, a compostaxe e a reciclaxe.

7.6.5: Fomentaremos a participación real de todos os colectivos e sectores no deseño dos plans de ordenación urbana. Propoñemos o impulso dos foros e experiencias de participación cidadá en materia de urbanismo.

7.6.6: O deseño, análise e avaliación dos equipamentos deberán facerse en función dos grupos de idade e en función dos sexos. A ubicación destes equipamentos debe ligarse á vida cotiá, ao barrio, levándose a cabo actuacións concretas e descentralizadas que custan menos diñeiro e se afastan das construcións faraónicas.

7.6.7: Propoñemos a eliminación das barreiras arquitectónicas para facilitar o tránsito das persoas con mobilidade reducida, as persoas con coches de bebé e carros. Moitos lugares da cidade así como o transporte público presentan numerosos problemas de accesibilidade.

7.6.8: Recuperar rúas e prazas para toda a cidadanía que usa e vive na cidade. Queremos fomentar a creación de

prazas arboradas e verdes, que son centro de vida e relación nos barrios e cuxo uso é diferente segundo as horas e os grupos de idade. Queremos que mulleres de todas as idades realicen actividades ao aire libre, ocupando o espazo público.

SEGURIDADE:

7.6.9: Fomentaremos a formación en prevención da LGTBFOBIA das e dos axentes da Policía Local, facendo especial fincapé na súa formación xurídica naqueles aspectos da lexislación que garanten a igualdade de trato e a non discriminación por razón de orientación sexual e identidade de xénero.

7.6.10: Impulsaremos políticas que promovan a denuncia das agresións e discriminacións cara persoas LGBTI.

7.6.11: Realizaremos campañas de información e sensibilización respecto aos delitos de odio por orientación sexual ou identidade de xénero.

7.6.12: Estableceremos accións de formación específica a realizar por toda a Policía Municipal no trato ás mulleres que sofren violencia machista.

SAÚDE:

7.6.13: Fomentaremos o desenvolvemento de hábitos saudables de vida; para eliminar os hábitos negativos (exceso de traballo, stress, sedentarismo, tabaquismo, etc.) e para adquirir hábitos positivos (exercicio moderado, descansar adecuadamente, relaxarse...), promovendo especialmente o desenvolvemento de hábitos alimenticios saudables.

7.6.14: Atenderemos especialmente á poboación feminina para potenciar unha vivencia positiva da súa corporeidade ao longo da evolución vital.

7.6.15: Promoveremos a realización de cursos de educación sexual continuada para diferentes idades e colectivos, entendendo a sexualidade como unha dimensión das persoas que se traduce na vivencia do pracer, e non exclusivamente heterosexual. Hai que colaborar na valoración positiva da diversidade sexual das persoas, como algo enriquecedor.

7.6.16: Desenvolveremos campañas e/ou actividades de información, sensibilización, investigación e/ou formación do persoal en profesións relacionadas coa saúde para a atención sanitaria específica das mulleres lesbianas, bisexuais e persoas transexuais e intersexuais. Tamén de campañas de información e prevención sobre as infeccións de transmisión sexual e especialmente sobre o VIH.

7.7 MEDIO AMBIENTE

A política en relación ao medio ambiente que levan a cabo as nosas institucións parte dunha concepción dispersa, desintegradora, non participativa e, en absoluto preventiva. A política adecuada neste ámbito debe ser solidaria para coas xeracións futuras, progresista e educativa, para que a cidadanía responsable colabore e participe na xestión dunha cidade máis habitable:

- Queremos que se recupere o coñecemento e se poñan en valor os usos da flora autóctona e de calquera actividade tradicional que supoña a mellora e mantemento do equilibrio do medio.
- Promoveremos nas actividades económicas a sensibilidade cara o medio e, por tanto, desbotaremos calquera acción que signifique una agresión medioambiental.

8. POR UN VIGO EN GALEGO

8.1 POR UN VIGO EN GALEGO

O Concello de Vigo conta cun Plan de dinamización lingüística, aprobado polo pleno, que está aínda sen desenvolver. Este plan, anticipo dalgunhas liñas mestras do Plan xeral de normalización da lingua galega (PXLN), que derogou o PP, garante e crea ferramentas para a normalización lingüística do galego.

Propoño, por tanto, defender o desenvolvemento do devandito plan que favoreza o uso e protección do galego, desde o respecto á diversidade cultural viva na nosa cidade pero consciente de que formamos parte dunha cultura e identidade singulares que enriquecen a todo o mundo.

8.2 POLA NORMALIZACIÓN DO IDIOMA

Esta é unha proposta feita pola Coordinadora de Traballadores/as de Normalización da Lingua (CTNL), que subo eu a modo de "usuario instrumental", e a maiores asumindo e apoiando a totalidade do que a continuación se expón:

A normalización

deron.

Por iso, as administracións, e o Concello d

, deben implementar

valor a lingua propia e que fomenten o seu uso e pre

, no lecer, nas empresas, nos parques, nos centros d , etc.

(SNL).

Des

(CTNL),

2015, cando menos, o

seguinte punto

:

.

9. LAICISMO, REPUBLICANISMO E MEMORIA HISTÓRICA

10. LAICISMO, REPUBLICANISMO E MEMORIA HISTÓRICA

11.

9.1 LAICIDADE DO CONCELLO DE VIGO

9.2 LOITA POR UN VIGO REPUBLICANO

9.3 MEMORIA HISTÓRICA

9.1 LAICIDADE DO CONCELLO DE VIGO

O Concello no subvencionará ningunha actividade relixiosa que se faga na cidade. Por exemplo procesións, concertos nas igrexas, etc.

O Concello e seus membros como representantes da cidade no participará en ningunha actividade relixiosa (poden facelo a nivel particular).

As ordes relixiosas que dan servizos de caridade, non recibirán cartos do Concello .

As organizacións pseudosociais que teñen unha finalidade relixiosa, machista, xenófoba etc. non recibirán subvencións do Concello .

9.2 LOITA POR UN VIGO REPUBLICANO

Desde a Marea defenderemos os valores republicanos como instrumentos decisivos para a democracia e a transparencia no noso Concello.

Propoñemos:

9.2.1: Adopción dos valores republicanos: solidariedade, fraternidade e igualdade a todo o conxunto das nosas propostas programáticas e políticas en Vigo.

9.2.2: Institucionalización das datas relacionadas cos valores republicanos e antifascistas

9.2.3: Coherentemente cos valores democráticos da República, defendemos a potenciación do público, desde un funcionamento eficiente e eficaz como única garantía de redistribución e satisfacción real da renda e os dereitos sociais da maioría da cidadanía. Orientaremos as nosas actuacións preferente cara á xestión directa e dentro desta, a elección de cada modalidade axustarse á natureza e o tipo de actividade e servizos. En todo caso expoñemos como elemento diferencial a xestión participativa. Racionalización e laicización da vida intelectual, moral..., separación entre Igrexa e estado tamén nos ámbitos locais.

9.2.4: Aumento do peso específico dos concellos na estrutura do estado (descentralización).

9.2.5: Democracia participativa nos concellos. Orzamentos participativos. Valorización da herdanza cultural e artística do republicanismo no desenvolvemento cultural e lúdico do Concello de Vigo.

9.3 MEMORIA HISTÓRICA

A memoria histórica e a vindicación dos valores republicanos non é para nós un feito nostálgico, unha actividade cultural ou un capítulo histórico, é parte indispensable da rexeneración democrática do noso país que quedou aparcada polo pacto da chamada transición democrática.

Hoxe, xa ninguén é debedor desa etapa política polo tanto falar de República, de exilio, de represaliados é falar de democracia e de restauración de dereitos civís e humanos. Quedan aínda milleiros de familias con familiares desaparecidos, milleiros de represaliados aínda vivos, de persoas con vidas alteradas polo exilio, etc., polo tanto, non é un feito histórico ou pretérito, é un feito actual e próximo a todos nós.

Hai xa un tempo, o Concello de Vigo pedía aos familiares do dirixente comunista vigués Francisco Barreiro Barciela, fusilado en 1941 nun dos procesos militares máis coñecidos do franquismo, o proceso “Larrañaga e Diéguez”, que demostraran a defunción deste home para resolver a titularidade de nichos no cemiterio de Pereiró, o que amosa como se ocultou e borrou a nivel municipal a represión sobre os conveciños.

Non se teñen dado pasos para equiparar os presos políticos do tardo-franquismo cos da postguerra inmediata a contenda. O caso do vigués Baena, a dos represaliados no 72 en Vigo e Ferrol é evidente.

Como todo feito histórico, a guerra civil e a represión inmediata ten unha dimensión local, nos derradeiros anos os historiadores contemporáneos teñen feito énfase na historia local como focalización rápida dos contextos históricos máis xerais. Nós queremos ir máis aló, pretendemos que as accións lexislativas orientadas á restitución democrática dos loitadores antifranquistas teña unha dimensión municipal, convertendo aos concellos en promotores de actividades de reivindicación da memoria histórica, de axuda e asesoramento á familiares e represalidos, vindicando nas actividades institucionais e culturais a memoria da dignidade republicana.

É unha realidade que Vigo ten sido nos derradeiros anos, sobre todo co mandato da dereita pero singularmente baixo o mandato de Abel Caballero, un concello anémico, volcado en borrar a memoria republicana da nosa cidade.

Por todo isto propoñemos:

9.3.1: A condena ao réxime franquista explícita no concello como así se ten feito en centos de corporacións municipais a través de mocións.

9.3.2: Cumprimento municipal da Lei 57/2007 de 26 de decembro pola que se recoñecen e amplían dereitos e estabelcense medidas a favor de quen padeceron persecución ou violencia durante a guerra civil e a ditadura, coñecida popularmente como Lei da Memoria. Especialmente no tocante ao seu artigo 15, sobre símbolos e edificios públicos, dando fin a TODA a simboloxía franquista na nosa cidade, especialmente a Cruz do Castro.

9.3.3: Pedir a nulidade radical de todos os procesamentos, sentenzas, condenas e/ou sancións de cidadáns vigueses polos motivos contemplados no artigo 2.2 da Lei de memoria histórica do goberno español.

9.3.4: Seguemento e continuidade pública e institucional de todo o proceso de recuperación da memoria histórica, así como divulgación dos traballos respecto diso nos ámbitos veciñais, redes culturais, museos da cidade, etc. Creación de directrices urbanísticas e ambientais para a adecuada preservación, conservación, mantemento e divulgación de todas aqueles paraxes, lugares e establecementos relacionados coa o Guerra Civil, a represión franquista e a loita antifranquista: Marco, Antigo frontón de Vigo, Castelo do Castro, praia de Canido, etc.

9.3.5: Determinación na Lei da obriga administrativa a todos os niveis na intervención pública e institucional nos labores de localización, identificación das fosas ou enterramentos das vítimas do franquismo, e no seu caso

exhumación, así como a divulgación dos resultados.

9.3.6: Elaboración dun protocolo de actuación científica multidisciplinar que asegure a adecuada intervención nas exhumacións aos adecuados efectos forenses, historiográficos e xudiciais para garantir a adecuada constatación e divulgación dos feitos.

9.3.7: Estabelecer a obrigatoriedade para a administración local de retirar mencións ou signos de exaltación da ditadura franquista ou de persoas vinculadas á mesma de todos os ámbitos públicos da súa titularidade como monumentos, rúas, prazas, edificios, etc. Instar as institucións privadas, especialmente aquelas que perciban fondos ou subvencións municipais, ao establecido no parágrafo anterior en bens ou ámbitos da súa titularidade.

9.3.8: Acceso a todos os arquivos municipais ás familias que queiran coñecer a verdade da represión sobre os seus familiares.

9.3.9: Recoñecemento do dereito de entidades sociais e culturais e de persoas físicas, ou no seu caso dos seus herdeiros, á restitución ou indemnización de bens incautados, durante a guerra ou a ditadura, polo réxime franquista. Partidos políticos, asociacións agrarias, lúdicas...

9.3.10: Creación dunha rede local de memoria histórica que artelle nos barrios a redacción de actividades.

9.3.11: Revisión de distincións, nomeamentos e títulos honoríficos concedidos pola corporación municipal durante a ditadura. Por parte do concello procederase a revisar e invalidar todas as distincións, nomeamentos, títulos honoríficos e demais formas de exaltación de personaxes ligados ao réxime franquista, procedéndose a realizar as dilixencias oportunas que o certifiquen, así como á retirada de placas e todo tipo de referencias ás concesión de devanditas distincións.

Ademáis de todas as propostas anteriores a Marea de Vigo propondrá unha medida concreta.

A substitución do monumento fascista coñecido como a Cruz do Castro, por unha escultura de dimensións similares e mesma situación, en homenaxe ás mulleres da industria conserveira de Vigo e a súa bisbarra. A cidade ten unha débeda histórica con milleiros de mulleres da conserva que co seu esforzo e duro traballo foron un dos factores principais de que a nosa cidade sexa hoxe en día o motor económico e industrial máis importante de Galicia.